Należność pocztowa opłacana ryczałtem.

ROK V CZERWIEC 1930 r. № 6

TREŚĆ:

Str.

AKTUALNE ZAGADNIENIA GOSPODARCZE Z PUNKTU WIDZENIA INTERESÓW WARSTW PRACUJĄCYCH 3

Z ŻYCIA ZWIĄZKU ZAW. LEŚNIKÓW R. P.:

Sprawozdanie ze Zjazdu Delegatów 5
Wnioski, zgłoszone przez Komisje na Plenum Zjazdu Delegatów . . 13
Sprawozdanie z wyniku audjencji u Dyrektora Lasów Państwowych p. Adama Loreta 20
Plenarne posiedzenia Zarządu Głównego 22
Z posiedzeń Prezydjum Zarządu Głównego 23
Nowe legitymacje dla członków Związku 25
Jak wpływają składki członkowskie 26
Wpłaty budżetowe Oddziałów na rzecz Zarządu Głównego 27
Zmiany w „Lesie Polskim" 28
Odezwa Oddziału Radomskiego Z. Z. L. 29

SPRAWY FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH:

Postulaty pracowników państwowych 29
Wynik delegacji do p. Ministra Skarbu 30

PORADY PRAWNE:

Czy śmierć jest równoznaczna z przeniesiem w stan spoczynku . . 33
Regulamin Sądów Koleżeńskich Zw. Zaw. Leśników 34
Przepisy o umundurowaniu personelu Administracji lasów państw. . 38

KRONIKA:

Nowy tom „Przewodnika dla leśniczych" 43
Odezwa Komit. Budowy Domu im. Marsz. Piłsudskiego 44
Wykaz zmian personalnych w Dyr. Las. Państw. 45

Warunki prenumeraty:

ZWYCZAJNEJ		DLA CZŁONKÓW ZW. LEŚNIKÓW
Kwartalnie	Zł. 1.—	Bezpłatnie
Półrocznie	„ 1.80	
Rocznie	„ 3.50	

Ceny ogłoszeń:

Za tekstem		Na okładce	
1/1 strony	Zł. 100.—	1/1 strony	Zł. 150.—
1/2 „	„ 50.—	1/2 „	„ 80.—
1/4 „	„ 30.—	1/4 „	„ 45 —
1/8 „	„ 20.—	1/8 „	„ 30.—

Adres Redakcji i Administracji:

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT Nr. 36, m. 4. Telefon Nr. 230-75.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 737.

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZPLITEJ POLSKIEJ
POD REDAKCJĄ
Prof. inż. ADAMA SCHWARZA

Rok V **Warszawa, czerwiec 1930 r.** **№ 6**

Aktualne zagadnienia gospodarcze z punktu widzenia interesów warstw pracujących[1]).

Kryzys gospodarczy, jaki przeżywa Polska, nakłada na ruch zawodowy szczególne obowiązki.

Szereg danych wskazuje na to, że kryzys ten zawiera w sobie wiele pierwiastków o charakterze chronicznym, że poza względami konjunkturalnemi, do pogłębienia jego przyczyniły się specyficzne stosunki w Polsce.

Ruch zawodowy nie może ograniczyć swej roli do konstatowania ujemnych a raczej wprost katastrofalnych skutków tego kryzysu dla klasy pracującej. Winien podjąć prace badawcze, mające na celu zanalizowanie przyczyn tego stanu i wzajemnej łączności różnych zjawisk gospodarczych, winien dotrzeć do źródeł tego kryzysu, szczególnie w tych dziedzinach, które najżywiej nas dotykają.

Na czoło zainteresowań warstw pracujących wysuwa się niewątpliwie zagadnienie płac. Obowiązkiem naszym jest niezmiernie sumienne i gruntowne zbadanie w jakim stopniu wysokość płac pracowniczych i robotniczych oddziaływuje na konsumcję krajową, a tem samem jaką wagę problem ten odgrywa w życiu gospodarczem Polski.

Ze sprawą tą bezpośrednio wiąże się kwestja, w jakim stopniu Państwo może oddziaływać na kształtowanie się wysokości zarobków, co w szczególności wymaga zbadania związku, jaki zachodzi między wysokością płac w instytucjach i urzędach państwowych względnie publicznych a w prywatnych zakładach pracy.

Wysokość płac pracowników państwowych zależna jest od charakteru budżetu państwa, który znów jest najbardziej charakterystycz-

[1]) Streszczenie referatu wygłoszonego na Konferencji porozumiewawczej Central ruchu zawodowego w dn. 28.IV. 1930 r.

nem zwierciadłem życia gospodarczego. **Analiza budżetu państwowego pod kątem widzenia jego produkcyjności w życiu gospodarczem** — jest to druga z kolei praca, która winna być podjęta przez ruch zawodowy. Szczególnie nas interesującą i wymagającą zarazem głębszych studjów jest **polityka podatkowa.** Zbadanie obciążenia podatkowego warstw pracujących zarówno bezpośredniego jak i zwłaszcza pośredniego, należyte zorjentowanie się w wysokości ciężarów ponoszonych przez nas na rzecz ogólnych potrzeb państwowych w stosunku do innych klas czy grup interesów, jest jednem z najważniejszych naszych zadań, wnikającem bezpośrednio w sferę interesów zawodowych przez nas reprezentowanych.

Następną z kolei sprawą, dotkliwie odczuwaną przez klasę pracującą, jest klęska bezrobocia.

Sprawy tej nie należałoby traktować jedynie pod kątem widzenia przeżywanego kryzysu gospodarczego i jego skutków. Zbadanie jej w całokształcie na tle naturalnego przyrostu ludności i potrzeb gospodarczych Polski z jednej strony, z drugiej zaś — jako skutku postępującej z dnia na dzień techniki i racjonalizacji pracy oraz wpływu tych czynników na wzrost produkcji przy ograniczonym jej popycie oto jedyna droga do oceny tego zjawiska i wyciągnięcia z naszej strony właściwych wniosków.

W pewnym stopniu klęska bezrobocia może być złagodzona przez ruszenie z martwego punktu **sprawy budownictwa mieszkaniowego.** Sprawa ta interesuje nas z dwojakich względów: jako klęska społeczna, dotykająca bytu warstw pracujących i ich normalnego rozwoju oraz jako jedno z kapitalnych zagadnień którego należyte rozwiązanie wpłynie decydująco na odbudowę szeregu dziedzin przemysłu krajowego i może mieć ważkie znaczenie dla ożywienia całego życia gospodarczego Polski.

Z założeń ideowych ruchu zawodowego, jako dążącego do stopniowej przebudowy stosunków społeczno - gospodarczych, wynika dla nas jedno niepomiernie ważne wskazanie: wzajemnego popierania się tych, którzy, acz innemi drogami, dążą do tych samych celów.

Mam na myśli **ruch spółdzielczy** jako naturalnego naszego sojusznika.

Zorjentowanie się w roli, jaką mógłby i winien ruch ten odegrać w życiu gospodarczem Polski, szczególnie w tym przełomowym dla klasy pracującej momencie, jaki przeżywamy, pozwoliłoby nam na udzielenie — we właściwym stopniu — poparcie temu ruchowi i przezeń wydatnego oddziaływania na stosunki gospodarcze w kraju.

Zapewnienie klasie pracującej należytego wpływu na politykę gospodarczą Państwa jest naszem naczelnem zadaniem. Da się to osiągnąć przedewszystkiem przez należytą rozbudowę samorządu gospo-

darczego, w którym praca jako najważniejszy czynnik życia gospodarczego zdobędzie należną jej reprezentację. Wydaje się już dojrzałą do realizacji sprawa powołania do życia **Izby Pracy** i **Naczelnej Izby Gospodarczej** jako instytucyj, których zadaniem byłaby współpraca z władzami państwowemi w kierowaniu życiem społeczno - gospodarczem kraju.

Reasumując powyższe wywody, trzebaby uznać za niezbędne ustalenie opinji ruchu zawodowego w stosunku do następujących zagadnień:

1. Polityka płac. Konsumcja i waga tych czynników w życiu gospodarczem Polski.
2. Budżet Państwa. Polityka podatkowa.
3. Bezrobocie.
4. Budownictwo mieszkaniowe.
5. Ruch spółdzielczy w życiu gospodarczem Polski.
6. Samorząd gospodarczy.

Z. Duda.

Z życia Związku Zawodowego Leśników Rzeczypospolitej Polskiej.

SPRAWOZDANIE

ze Zjazdu Delegatów Zw. Zaw. L., odbytego w dniach 29 i 30 marca 1930 r.

Pierwszy dzień obrad — dnia 29 marca 1930 r.

Zjazd odbywający się w lokalu Związku Zaw. Pracowników Handlowych, Przemysłowych i Biurowych przy ul. Siennej 16, otworzył prezes Zw. prof. Schwarz, zaznaczając w swojem przemówieniu, że Zjazd miał mieć charakter Zjazdu nadzwyczajnego, celem zadecydowania o istnieniu „Kasy pogrzebowej'', a to ze względu na to, że niektóre Oddziały nie podporządkowały się do zeszłorocznych w tej sprawie uchwał.

Ponieważ Zarząd Gł. zdążył na dzień dzisiejszy opracować sprawozdanie z działalności za rok ubiegły i takowy przedstawi na obecnym Zjeździe, przeto prezes prof. Schwarz wnosi o ukonystytuowanie się Zjazdu nadzwyczajnego w zwyczajny.

W końcu, na wniosek prezesa Zw. prof. Schwarza wybrano Prezydjum Zjazdu w składzie:

Przew. Zjazdu p. Gustaw Chmielewski.

Vice-przew. I p. Filip Hirsch, vice-przew. II p. Gustaw Spława-Neyman.

Sekretarze: p. Edmund Skotnicki, p. Leon Szumski, p. Mieczysław Ozimek.

Przew. p. Chmielewski zarządza wybór komisji mandatowej, do której powołano pp. Klimaszewskiego Wojciecha, Hoppena Marjana, Tomaszyka Antoniego.

Komisja mandatowa w składzie kol. kol. Hoppena, Klimaszewskiego i Tomaszyka, stwierdziła ważność wszystkich mandatów, co pozwoliło przew. Zjazdu p. Chmielewskiemu ogłosić Zjazd za prawomocny.

Ruśkiewicz odczytuje wniosek Zarządu Gł.

Zjazd Delegatów uchwalić raczy:

„Zjazd Delegatów zwołany jako Zjazd nadzwyczajny, uznaje się Zjazdem zwyczajnym i postanawia przyjąć sprawozdanie doroczne Zarządu Gł. za rok 1929, rozpatrzyć budżety na rok 1930 i dokonać wyboru centralnych władz wykonawczych Związku". „Uchwalono większością głosów".

Przew. przystępuje do pktu 5 porządku obrad „Zatwierdzenie protokułu ostatniego Zjazdu", i proponuje odczytanie protokułu.

Mołodyński: uważa za zbyteczne czytanie całego protokułu.

Klimaszewski: żąda odczytania tylko tej części, która omawia sprawę kasy pogrzebowej i sprawę zjazdu urzędników III kat. Przew. poddaje wniosek p. Klimaszewskiego pod głosowanie.

Wniosek jednomyślnie przyjęto.

Przew. przystępuje do pktu 6 porządku dziennego „Sprawozdanie Z. G." zaznacza przytem, że sprawozdanie Zarz. Gł. wydrukowane jest w „Życiu Leśnika" za marzec 1930 i sądzi, że Delegaci zapoznali się z treścią sprawozdania, przeto nie widzi potrzeby odczytywania.

Przew. odczytuje porządek dzienny, ustalony przez Zarz. Gł. i wydrukowany na „Kartach uczestnictwa" delegatów j. n.:

Pierwszy dzień obrad dnia 29 marca 1930 r. 1) Zagajenie; 2) Wniosek o ukonstytuowanie Zjazdu nadzwyczajnego w zwyczajny; 3) Wybór Komisji mandatowej; 4) Wybory Prezydjum Zjazdu; 5) Zatwierdzenie protokułu ostatniego Zjazdu; 6) Sprawozdanie Zarz. Głównego: ogólne i finansowe oraz spraw. Komisji rewizyjnej; 7) Sprawa centralnej kasy pogrzebowej; 8) Wybory Komisji Zjazdu; 9) Obrady Komisji Zjazdu. Drugi dzień obrad dnia 30 marca 1930 r. 10) Sprawozdanie Komisji i uchwały; 11) Sprawozdanie Komisji matki i wybory władz Związku; 12) Zamknięcie Zjazdu.

Sprawozdanie Komisji mandatowej — poza porządkiem obrad.

„W głosowaniu przyjęto porządek bez zmian".

Przew. powraca do wniosku p. Nagabczyńskiego, by sprawozdanie Kom. rew. odroczyć do czasu przybycia członków tej Komisji, a wyzyskując czas przystąpić do wyboru Komisji. Delegaci zgadzają się bez sprzeciwów.

Przew.: przystępuje do ustalenia odnośnych Komisji i wyborów członków j. n.:

1) Komisja matka; 2) Komisja budżetowa; 3) Komisja ochrony praw i pracy; 4) Komisja regulaminowa i „Centralnej kasy pogrzebowej";5) Komisja dla spraw leśników lasów pryw.; 6) Komisja ogólna i oświatowa. Przyjęto jednomyślnie.

Przew. ustala ilość członków do poszczególnych Komisji, po 7-miu członków.

Po przyjęciu przez delegatów, przew. zarządza 5-cio minutową przerwę celem porozumienia się delegatów i zgłoszenia kandydatur.

O godz. 12.20 przewodniczący otwiera posiedzenie.

Barański: stawia wniosek, żeby zgłosili do Komisji Matki 15 kandydatów którzy porozumieją się między sobą i wyłonią 7-miu z pośród siebie.

Przew. poddaje pod głosowanie wniosek p. Barańskiego, który uchwalono większością głosów.

Przew.zarządza przerwę.

Hirsch vice-przew.: odczytuje nazwiska członków:

Komisji budżetowej: Hoppen, Kolanczyk, Makowiecki, Kozłowski, Karpiński Tad., Bednarczyk, Rajchel. Przyjęto bez sprzeciwu.

Komisji ogól. i ośw.: Szylling, Śladek, Neyman, Gołkiewicz, Skotnicki, Aksamitowski, Kuszewski.

Do komisji leśników lasów pryw.: Zdrójkowski, Bielic, Karpiński Stanisław, Rotkael, Pryszkowski, Magajewski, Mołodyński. Obie listy przyjęto bez sprzeciwu.

Komisji regul. i kasy pogrzeb: Ziółkowski z oddz. Wołyńskiego, Jakubowski z oddz. Suwalskiego, Sokołowski z oddz. Kujaw.-Mazow., Kubok z oddz. Wileńskiego, Cysewski z oddz. Bydgoskiego, Smaczny z oddz. Siedleckiego, Rolirad z oddz. Poznańskiego, Klimaszewski z oddz. Radomskiego, Chmielewski z oddz. Lwowskiego, Jankowski z oddz. Wileńskiego. Przyjęto bez sprzeciwu.

Komisji ochrony praw i pracy: Adamowicz z oddz. Krzemienieckiego, Bielecki z oddz. Bydgoskiego, Wandurski z oddz. Kujaw. Mazow., Karpiński Jan z oddz. Wileńskiego, Staszkiewicz z oddz. Śląskiego, Ma-

libo z oddz. Siedleckiego, Izydorski z oddz. Poznańskiego, Kędzierski z oddz. Wileńskiego, Glazer z oddz. Warszawskiego, Malinowski z oddz. Radomskiego, Jarzębowicz z oddz. Suwalskiego. Przyjęto bez sprzeciwu.

Komisji matki: Metzig z oddz. Bydgoskiego, Szarras z oddz. Siedleckiego, Chmielewski z oddz. Lwowskiego, Breyvogel z oddz. Lwowskiego, Nagabczyński z oddz. Warszawskiego, Rutkowski z oddz. Wileńskiego, Śladek z oddz. Radomskiego. Listę kandydatów przyjęto, co do której p. Mołodyński założył votum separatum.

Przew. konstantuje, że członkowie Kom. rew. są na sali, przeto powraca do obrad nad pktem 6 porządku dziennego i udziela głosu p. Miłobędzkiemu.

P. Miłobędzki odczytuje sprawozdanie Komisji rewizyjnej, które załącza się do protokułu.

Przewodniczący otwiera dyskusję w której zabierali kolejno głos: kol. kol.: Wasiński, Wapiński, Kolańczyk, Malibo, Mołodyński, Klimaszewski, Karpiński Jan.

Szczegółowych wyjaśnień do sprawozdania z działalności udziela kol. Chociłowski.

W dalszej dyskusji zabierali głos kol. Hirsch i kol. Mołodyński, który wyraża zdziwienie dlaczego sprawozdanie przedstawił nam p. Chociłowski dyrektor biura, a nie, członek Zarządu i uważa to za wielki nietakt Prezydjum. Równocześnie zastrzega się, że jest z wielkiem uznaniem dla p. Chociłowskiego, jednak sprawozdanie ma być wygłaszane przez członka Zarządu Gł.

Kol. Nagabczyński wyjaśnia, że Sprawozdanie wygłosił dyr. biura p. Chociłowski, gdyż brał czynny udział we wszystkich delegacjach, dlatego też prosiłem Go, żeby dał wyjaśnienia, chociaż sprawozdanie chciał odczytać p. Ruśkiewicz, jako sekretarz. Pozatem udziela szczegółowej odpowiedzi na poruszone w dyskusji tematy.

Kol. Hirsch, stawia wniosek o zamknięcie dyskusji. „Uchwalono".

Kol. Mołodyński, dziękuje p. Nagabczyńskiemu za pracę i wyjaśnienia i chociaż obiecanki „współpracy" nie dotrzymane, stawia wniosek udzieleniu Zarządowi Gł. absolutorjum.

Kol. Karpiński Jan, stawia wniosek:

„Zjazd Delegatów uznaje owocną i intensywną pracę Zarządu Gł., a w szczególności Prezydjum, wyraża mu za tę pracę serdeczne podziękowanie".

Kol. Przewodniczący, wnioski p.p. Mołodyńskiego i Karpińskiego poddaje pod głosowanie.

Oklaski — „uchwalono".

Kol. Hirsch, vice przew., odczytuje rezolucję Komisji Rewizyjnej.

Kol. Chmielewski, przewodniczący, odczytuje miejsce i czas urzędowania poszczególnych komisji, poczem zamyka posiedzenie pierwszego dnia obrad.

Drugi dzień obrad — dnia 30 marca 1930 r.

Kol. Chmielewski, przewodniczący Zjazdu o godz. 10 min. 30 otwiera posiedzenie i udziela głosu p. Neymanowi, przew. komisji ogólnej i oświatowej.

Kol. Neyman, czyta protokuł posiedzenia Komisji:

Po rozpatrzeniu uchwalono przedłożyć Zjazdowi Delegatów do uchwalenia następujące wnioski:

1. W sprawie zorganizowania przy Dyr. L. P. kursów krótkoterminowych dla sekretarzy, kancelistów i leśniczych, którzy mają zdawać egzamin techn.-leśn.

„Uchwalono w/g uchwały komisji".

2. W sprawie kursów dokształcających o poziomie akademickim.

„Uchwalono w brzemieniu komisji".

3. W sprawie akcji samokształcenia dla pogłębienia wiedzy fachowej personelu leśnego zwłaszcza leśniczych.

„Oklaski — uchwalono w/g wniosku komisji".

4. W sprawie kursów dla gajowych.

„Uchwalono — przy 1 sprzeciwie".

5. W sprawie rozszerzenia programu szkół dla leśniczych.

„Oklaski — uchwalono jednomyślnie".

6. W sprawie uznania celowości „Ech Leśnych".

„Huczne oklaski — uchwalono jednomyślnie".

7. W sprawie wprowadzenia w Lesie Polskim kroniki i bibljoteki.

8. W sprawie wykładów radjowych.

9. W sprawie legitymacji członkowskich.

10. W sprawie budowy domu leśników.

„od 7 do 10 uchwalono jednomyślnie".

11. W sprawie budowy domu nad morzem i przelanie na tę akcję kapitałów zebranych na „Dom Leśnika".

„Uchwalono w brzmieniu postanowień komisji — przy 2 sprzeciwach".

12. Wniosek, w sprawie wprowadzenia pewnych stałych działań, w „Życiu Leśnika".

„Uchwalono w brzemieniu uchwał komisji".

13. W sprawie „Spółdzielni Leśników" — „uchwalono".

14. W sprawie akcji wydawniczej Związku — „uchwalono".

15. W sprawie regulaminu dla Sądów Kol. — „uchwalono".

Kol. Nagabczyński, czyta wniosek Oddz. Śląskiego, który był mylnie przesłany do Komisji Kasy Pogrzebowej.

„Zjazd Delegatów uchwala, że na Zjazd Delegatów wysyłają oddziały swych delegatów w takiej liczbie jak wpłacały na rzecz Zarządu Gł. wkładki".

Kol. Bednarczyk, sprzeciwia się otwarciu dyskusji przed zreferowaniem budżetu i opinji Kom. budżetowej.

Kol. Przewodniczący udziela głosu przew. Kom. budżetowej, kol. Bednarczykowi.

Kol. Bednarczyk, czyta: „Ukonstytuowała się komisja budżetowa w składzie: przew. kol. A. Bednarczyk. Członkowie: kol. kol.: M. Hoppen, P. Kolanczyk, S. Makowiecki, M. Kozłowski, T. Karpiński, J. Rajchel.

Uchwały Komisji Budżetowej:

1) Składki członkowskie uchwalono w wysokości od urzędników 2 zł. miesięcznie, od gajowych 1 zł. miesięcznie. (Głosowanie kom. 4 za, 3 przeciw). „Na plenum uchwalono większością głosów".

2) Uchwalono wyrazić ubolewanie oddziałom zalegającym ponad 50% składek za rok 1929, są to oddziały: Złoczowski, Sieradzki, Poznański, Polesko - Białow., Suwalski, Tarnopolski, Wołyński, Lwowski, Kujaw. - Mazow., Pomorski i Doliny Prutu.

3) Komisja uważa za niedopuszczalne skreślenia zaległości oddziałom i zaleca Zarządowi Gł. dołożyć wszelkich starań dla ściągnięcia zaległości.

„Uchwalono jednomyślnie".

4) Komisja uchwaliła uzupełnić budżet w dziale III dochodów, ceną sprzedażną dzieł wydanych przez Związek.

„Przyjęto jednomyślnie".

5) W dziale II, III, IV i XIV wydatków żąda Komisja, aby w przyszłych budżetach specyfikować wydatki na poszczególne zgrupowane w ogólnej kwocie w tych działach.

Kol. Mołodyński, żąda otwarcia dyskusji.

Kol. Przewodniczący stwierdza, że powyższa uchwała w komisji przeszła jednomyślnie, przeto nie może otwierać dyskusji.

„W głosowaniu przyjęto większością głosów".

Komisja przyjęła budżet Związku w kwocie 82.000 zł. w docho-

dach: 77.900 zł. w ydatkach, proponując Zjazdowi Delegatów zatwierdzenie tegoż.

„Uchwalono jednomyślnie".

Komisja nie przyjęła wniosku Zarządu Gł. o upoważnienie Zarządu Gł. do czynienia przeniesień między działami budżetu.

„Zatwierdzono większością głosów".

5) Uchwalono, że budżety oddziałów w wydatkach operować mogą tylko kwotą statutową nie należną to jest 50% składek członkowskich rzeczywiście wpłaconych.

„Zatwierdzono większością głosów".

6) Przyjęto preliminarz wydawnictw „Lasu Polskiego" i „Ech Leśnych" z kwotą 113.000 zł. w dochodach i 113.000 zł. w wydatkach.

„Zatwierdzono większością głosów".

Kol. Barański, stawia wniosek:

„Zjazd del. wzywa Zarząd Gł., aby wystąpił na przyszłym Zjeździe Delegatów z zmianą statutu, uzależniającą ilość delegatów nietylko od ilości członków lecz też i od sposobu wywiązywania się ich z swych zobowiązań budżetowych, w razie, gdyby w roku bieżącym nie nastąpiła pod tym względem zdecydowana poprawa".

Kol. Przewodniczący poddaje ten wniosek pod głosowanie.

„Uchwalono — tem samem upadł wniosek Oddz. Śląskiego".

Kol. Neyman stawia wniosek:

„Zjazd Delegatów wychodząc z założenia, że niepłacenie składek przez członków wysoce utrudnia pracę Związku, wzywa jak najgoręcej Oddziały do uiszczenia zaległości i regularnego wpłacenia składek członkowskich pod rygorem zastosowania do niepłacących członków odpowiednich §-ów statutu".

„Uchwalono".

Następnie kol. Przewodniczący udziela głosu przewodniczącemu komisji ochrony praw i pracy.

Kol. Kędzierski czyta protokuł:

1) Wniosek Oddź. Krzemienickiego w sprawie jeknajszybszego znowelizowania ustawy o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa z tem, że plan gospodarstwa leśnego danego objektu może realizować jedynie leśnik - fachowiec. W dyskusji zabierali głos koledzy: Malibo, Ruśkiewicz (głos doradczy), Staszkiewicz, Glazer, Karpiński, Kędzierski i Bielecki.

Wniosek (na komisji) przyjęto 8 głosami przeciwko 1; jeden kolega wstrzymuje się od głosowania. Komisja uchwaliła, aby wniosek był odczytany na plenum.

Kol. Mołodyński proponuje wniosek ten połączyć ze sprawą leśników lasów prywatnych.

„Przekazano połączyć z ref. leśn. pryw.".

2) Wniosek oddz. Krzemienickiego w sprawie wydania jaknajrychlejszego ustawy o wykonywaniu zawodu leśnika. Wniosek przeszedł jednogłośnie.

„Przekazano połączyć z ref. leśn. pryw.".

3) Wniosek oddz. Krzemienickiego w sprawie przyznania dodatku funkcyjnego inspektorom i komisarzom Ochrony lasów. — Wniosek przyjęty jednomyślnie.

Kol. Ozimek prosi o otwarcie dyskusji. — „Uchwalono".

Kol. Przewodniczący otwiera dyskusję.

Kol. Mołodyński stwierdza, że wniosek niemożliwy do przyjęcia, należałoby raczej wystąpić z inicjatywą do Wydz. Pow. o przyznanie dodatku komunalnego.

Kol. Ozimek jest zdania, że należy wystąpić o poprawę bytu, jednak w innej formie.

Kol. Barański oświadcza, że Min. Rolnictwa wystąpiło o przyznanie dodatku funkc., jednak nie znalazło poparcia w innych Ministerstwach. Wniosek ten jest na czasie i możliwy do przeprowadzenia.

Kol. Osiński popiera wniosek ze zmianą stylizacji „o wprowadzenie możliwości posunięcia do wyższego szczebla".

Kol. Neyman, wniosek nienależycie opracowany, wyszczególnia bowiem samych inspektorów i Kom. ochrony las., należy zmienić redakcję na ogólne stanowiska pracow.

Kol. Barański uzasadnia wniosek, że nie jest to forytowanie tej kategorji urzędników, tylko wyrównanie za dodatki w naturze jakie otrzymują np. nadleśniczowie.

Kol. Zdrójkowski popiera wniosek p. Barańskiego, z zastrzeżeniem uzgodnienia równorzędności uposażenia.

Kol. Rutkowski stawia wniosek o zamknięcie dyskusji.

„Uchwalono".

Kol. Kędzierski popiera wniosek Komisji i prosi o uchwalenie.

Kol. Chmielewski wyjaśnia potrzebę uzyskania dodatków na wzór innych Ministerstw, popiera wniosek o wystąpienie do Władz o uzyskanie VI. i V st. sł. oraz przydziału im automobili jak Kom. Ziem., prosi o uchwalenie wniosku w brzmieniu komisji.

Kol. Nagabczyński, mówi się o insp. ochr. las., ale nie mówi się o insp. leś. i nadleś., dla których też należałoby podnieść dodatki funkc. jako kierowników, jest za wnioskiem z rozszerzeniem na adm. las. państ.

„Uchwalono".

Kol. Kędzierski odczytuje dalsze wnioski:
punkt 4 uchwalono w brzemieniu komisji,
„ 5 uchwalono w/g redakcji p. Ruśkiewicza,
„ 6 i 7 uchwalono bez zmian,
„ 8 i 9 przekazano Zarz. Gł.,
„ 10 uchwalono bez zmian,
„ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 przekazano Zarządowi Gł.,
„ 18 uchwalono w brzemieniu komisji,
„ 19 przekazano Zarządowi Gł.,
„ 20 przekazano Zarządowi Gł.,
„ 21, 22, 23, 24 i 25 przekazano Zarządowi Gł.,
„ 26 zatwierdzono stanowisko Komisji.
Przewodniczący zarządza przerwę.

(*Ze względu na brak miejsca dokończenie nastąpi w numerze lipcowym.*)

WNIOSKI, ZGŁOSZONE PRZEZ KOMISJE NA PLENUM ZJAZDU DELEGATÓW.

Wnioski Komisji Ogólnej i Oświatowej.

Wniosek 1. Zjazd Delegatów Z. Z. L. porucza Zarządowi Głównemu wznowienie akcji zorganizowania przy Dyrekcjach Las. kursów krótko-terminowych przygotowawczych w myśl inicjatywy Min. Roln., dla sekretarzy i kancelistów i leśniczych którzy zgodnie z rozp. tegoż Ministerstwa, obowiązani są poddawać się egzaminowi techniczno-leśnemu.

Wniosek 2. Zważywszy konieczność utrzymania trwałego kontaktu z bieżącemi zagadnieniami nauki leśnej, Zjazd Delegatów Z. Z. L. R. P. wzywa Zarząd Główny Związku do zainicjowania i opracowania w porozumieniu z Radami Wydziałowemi Wyższych Uczelni Leśnych projektu corocznych okresowych wyższych kursów uzupełniających z dziedziny leśnictwa.

Wniosek 3. Zjazd Delegatów Z. Z. L. R. P. zwraca się do Zarządu Głównego i Oddziałów Związku z wezwaniem do organizowania akcji samokształceniowej w kierunku uzupełnienia i pogłębienia fachowego wykształcenia personelu leśnego, zwłaszcza kolegów leśniczych.

Wniosek 4. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do wszczęcia starań w Ministerstwie Rolnictwa w sprawie przywrócenia przy Dyrekcjach Lasów Państwowych kursów dla gajowych, będących w danej chwili na stanowiskach.

Wniosek 5. Zjazd Delegatów podtrzymuje w całej rozciągłości uchwałę z roku 1928 w sprawie rozszerzenia programu szkół dla leśniczych do ram kursu 2 letniego i porucza Zarządowi Głównemu wytrwałe kontynuowanie wysiłków w kierunku całkowitej realizacji powyższego postulatu.

Wniosek 6. Zjazd Delegatów Z. Z. L. wyraża pełne uznanie redaktorowi „Ech Leśnych" za dotychczasowy kierunek i poziom czasopisma i stoi na stanowisku, że gdyby zachodziła obawa deficytu, raczej należałoby podnieść prenumeratę, aniżeli obniżyć poziom i objętość pisma.

W n i o s e k 7. Zjazd Delegatów Z. Z. L. R. P. popiera zamierzenia ustępującego Zarządu w sprawie zaprojektowanego wprowadzenia stałych rubryk w „Lesie Polskim" zawierających kronikę krajową i zagraniczną, bibljografję wydawnictw polskich i obcych z leśnictwa zagraniczengo i praktyki leśnej.

W n i o s e k 8. Zjazd Zjazd Delegatów Z. Z. L. wzywa Główny Zarząd aby zainicjował cykl wykładów za pomocą radja na aktualne w każdym sezonie tematy z dziedziny leśnictwa, oraz uzyskał w Pol. Radjo otwarcie działu „Skrzynki Leśnej" na wzór „Skrzynki rolniczej".

W n i o s e k 9. Wzywa się Zarząd Główny do opracowania legitymacji członkowskich Zw. Z. Leśników Rz. P. P. i możliwie szybkiego nadesłania tychże Oddziałowi.

W n i o s e k 10. Ze względu na doniosłą rolę, jaką odgrywa w życiu organizacji zawodowej posiadaniu własnego domu Związkowego. Zjazd Delegatów Z. Z. L. wzywa ogół kolegów do poparcia inicjatywy komitetu Budowy Domu Leśników przez energiczne zajęcie się rozprzedażą znaczków na Budowę Leśników w Warszawie.

W n i o s e k 11. Wniosek Koła Osie w sprawie zainicjowania akcji budowy Domu Uzdrowiskowego nad Polskiem Morzem ze względu na rozpoczętą akcję w kierunku budowy Domu Leśników w Warszawie uważa komisja narazie za nieaktualny.

Wniosek o przekazanie na ten cel Funduszu Budowy Domu Leśników w Warszawie Komisja jednogłośnie oddala bez rozpatrzenia.

W n i o s e k 12. Wzywa się Zarząd Główny ażeby:

1) „Życie Leśnika" wychodziło regularnie z końcem każdego miesiąca.

2) Umieszczać ruch służbowy wszystkich D. L. P. w „Życiu Leśnika" Oddziały mające siedzibę w miejscu pobytu Dyrekcji mogą łatwo o takie materjały się wystarać i przesłać do ogłoszenia w „Życiu Leśnika", należałoby zatem Oddziałom tym wydać odpowiednie zarządzenie.

3) Zamieszczał materjał z ankiety nadleśniczych i leśniczych z całego terenu R. P. w „Życiu Leśnika" celem poinformowania wszystkich członków i Oddziałów o stanowisku przez nich zajętem przed ogólno-państwowym Zjazdem.

4) Otworzył rubrykę członków w „Życiu Leśnika", którzy i z którym dniem przystąpili do Kasy Pogrzebowej.

5) Zamieszczał protokuły z Walnych Zebrań i posiedzeń Zarządów Oddziałów, celem informowania członków o przebiegu spraw związkowych.

W n i o s e k 13. Zjazd Delegatów, stając na stanowisku, że Spółdzielnia Leśników jest emanacją Związku apeluje do ogółu członków Związku o jak najintensywniejsze popieranie Spółdzielni.

W n i o s e k 14. Doceniając akcję wydawniczą Związku, Zjazd Delegatów zaleca Zarządowi Głównemu dążyć do wzmożenia tej akcji, nie poprzestając na wydawnictwach opartych finansowo na subwencjach, ale i podejmując wydawnictwo szeregu aktualnych książek i dziel samodzielnie, na zasadach samowystarczalności.

W n i o s e k 15. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do opracowania regulaminu dla sądów koleżeńskich, istniejących przy Oddziałach oraz przy Głównym Zarządzie.

Wnioski Komisji Ochrony Praw i Pracy.

W n i o s e k 1. Oddział Krzemieniecki do Komisji Ochrony pracy i praw. Zjazd Delegatów Zw. Z. L. w R. P. uchwalić raczy:

1. Zarząd Główny dołoży wszelkich starań jużto drogą interwencji u czynników miarodajnych, jużto w drodze propagandy w prasie, do jak najrychlejszego znowelizowania obecnej ustawy o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa w kierunku uzależnienia w lasach ponad pewne minimum wprowadzenia w życie planu gospodarstwa leśnego od administrowania lasem przez leśnika, którego kwalifikacje fachowe uznane będą za dostateczne przez właściwą władzę leśną.

2. Zarząd Główny dołoży wszelkich starań do spowodowania wydania jak najrychlej ustawy o wykonywaniu zawodu leśnika.

3. Zarząd Główny winien dążyć wszelkiemi sposobami do spowodowania lepszego uposażenia Komisarzy Ochrony Lasów w kierunku: 1) przyznania dodatku funkcyjnego Inspektorom i Komisarzom O. L.; 2) przyznania koni służbowych z obsługą ,a Insp. O. L. automobilów; 3) przesunąć Kom. O. L. tabeli stanowisk do VIII, VII i VI st. sł. zaś Insp. O. L. do VI i V st. sł.

4. Uniezależnienie inspektorów ochrony lasów od naczelników wydziału rolnictwa i weterynarji i podporządkowania ich bezpośrednio wojewodzie.

W n i o s e k 2. Zjazd Delegatów uchwalić raczy: Zjazd wzywa Zarząd Główny do wyjednania dodatku funkcyjnego dla tych urzędników na stanowiskach kierowniczych, których praca ze względu na charakter terenu lub intensywność gospodarstwa jest bardziej uciążliwą i odpowiedzialną.

W n i o s e k 3. Zjazd wzywa Zarząd Główny do wyjednania dodatków funkcyjnych dla personelu administracji lasów państwowych.

W n i o s e k 4. Wzywa się Główny Zarząd, by przedsięwziął odpowiednie kroki, jakie uważa za wskazane, u odnośnych władz, w celu przyśpieszenia wypłacenia funkcjonarjuszom lasów państwowych zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928 w innych państwowych urzędach, już dawno został wypłacony.

W n i o s e k 5. Wyjaśnić sprawę dodatku mieszkaniowego wypłaconego urzędnikom kolejowym i innym w m-cu marcu b. r., którego dodatku nie otrzymali pracownicy N-ctw.

W n i o s e k 6. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do poczynienia kroków w Ministerstwie Rolnictwa, celem wydania instrukcji dla sekretarzy oraz kasjerów w N-ctwach, która w szczegółowy sposób ujmie wszystkie czynności jakie winni oni wykonywać i za które będą osobiście odpowiedzialnymi.

W związku z powyższem należałoby tabelę stanowisk uzupełnić przez wprowadzenie do niej stanowisk „Sekretarz Nadleśnictwa i Kasjer Nadleśnictwa".

Nie mniej palącą kwestją byłoby uregulowanie dla nich sprawy ekwiwolentów (bezpłatne mieszkania, opał, rola, pastwisko).

W n i o s e k 7. Komisja Ochrony praw i pracy wzywa Zarząd do poczynienia kroków u czynników miarodajnych celem zastąpienia ryczałtu na utrzymanie koni przez ryczałt na wyjazdy służbowe według następującej kalkulacji:

Przyjąć, że N-czy jeżdżą służbowo 12 dni w miesiącu parą koni, a leśniczy 18 dni jednym koniem; przyjmując dalej, że furmanka parokonna kosztuje średnio 15 zł., a jednokonna 8 zł., ryczałt na rozjazdy wyniesie: dla Nadleśniczych 12 × 15 = 180zł., dla Leśniczych 18 × 8 = 144 zł.

W n i o s e k 8. Zjazd Delegatów stwierdzając że obliczania przez Z. U. P. U. wysokości uposażenia funkcjonarjuszów administracji las. państw. korzystających z deputatów rolnych, jest niesłusznie zbytnio wygórowane, wskutek czego funkcjonarjusze ci opłacają niesprawiedliwie wysokie składki ubezpieczeniowe, poleca Zarządowi Głównemu: 1) spowodować rewizję dotychczasowego systemu obliczania uposażenia otrzymywanego w postaci deputatu rolnego; 2) do

magać się, aby sumy przepłacone do Z. U. P. U. z powodu niesprawiedliwego wymierzenia składek były przez ten że Z. U. P. U. zwrócone, względnie zaliczone na poczet przyszłych składek.

Wniosek 8a. W związku z wprowadzeniem nowego wzoru umundurowania Zjazd Delegatów uważa jako konieczność przyznania funkcjonarjuszom państwowym (leśnym) pewnych dodatków na umundurowanie.

Wniosek 8b. Na podstawie Dz. U. Rz. P. Nr. 119 z 31.XII 24 r. poz. 109 funkcjonarjusze L. P. otrzymują oprócz stałego uposażenia w gotówce, zarazem dodatki w naturze.

Ze względu na charakter pełnienia służby przez leśniczych, gąjowych i straż leśną, należy poczynić starania, by dodatki w naturze objęły zarazem otrzymanie munduru służbowego wraz z obuwiem dla wymienionych funkcjonarjuszy L. P. podobnie jak to ma miejsce w innych gałęziach administracji państwowej jak policji, straży celnej, kolei, poczty i t. p. lub niektórych lasach prywatnych. Również i instrukcje służbowe przewidują umundurowania dla personelu leśnego L. P.

Uregulowanie powyższej kwestji jest sprawą zasadniczą, wobec czego stawia się wniosek następujący: Zarząd Główny poczyni starania, by dodatki w naturze obejmowały bezpłatne umundurowanie dla straży leśnej oraz zwrot 50% kosztów umundurowania dla leśniczych.

Wniosek 9. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do poczynienia kroków w Ministerstwie Rolnictwa celem wydania okólnika do wszystkich bez wyjątku Dyrekcji Lasów Państwowych w kierunku zastosowania i przestrzegania rozporządzeń o zwrocie kosztów podróży oraz djet funkcjonarjuszom leśnym w wypadku uskutecznienia podróży służbowych poza terenem Nadleśnictwa (odbiór gotówki, wyjazd na licytacje i t. p.).

Wniosek 10. Walny Zjazd Oddziału Częstochowskiego Z. Z. L. R. P. uważając sprawę uposażenia adjunktów dla nich za krzywdzącą, prosi przyszły Zarząd Główny o poczynienie starań w kierunku polepszenia ich bytu przez przyznanie im odpowiednich deputatów tak rolnego jak i opałowego.

Wniosek 11. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do poczynienia kroków celem zniesienia tam gdzie to możliwe należnej personelowi paszy leśnej w lasach państwowych jako szkodliwej, z której i tak nie korzysta, a w zamian za to przydzielenie w formie dodatkowego deputatu w postaci pastwisk z łąk leśnych i pól rolnych.

Wniosek 12. Ze względu na trudne warunki terenowe, jakie stwarza teren górski, zwiększone jednostki administracyjne i większe koszta utrzymania z powodu oddaleń zbytnich od środków komunikacyjnych, dalej szybsze zużycie mundurów i obuwia przez personel leśny, wreszcie z powodu gorszej bonitacji gruntów deputatowych i braku nieraz deputatów rolnych, warunki egzystencji leśnika pracującego w górach są przynajmniej 50% gorsze i trudniejsze, niż leśnika niżu.

W celu częściowego poprawienia jego bytu, należy poczynić ze strony Związku starania, o przyznanie N-ctwom górskim L. P. stałego dodatku górskiego wynoszącego choćby 10% uposażenia służbowego.

Wniosek powyższy należy przedstawić z umotywowaniem odpowiedniem Ministerstwu Rolnictwa i przez Główny Zarząd Związku winien być stale podtrzymany.

Wniosek 13. Normy przewidziane dla niektórych pracowników L. P. a szczególnie gajowych i leśniczych nadleśnictw górskich, są bezwzględnie niewystarczające.

Należy zatem stan powyższy unormować i przewidzieć w odnośnym wniosku podwyższenie deputatu opałowego przynajmniej o 20% dla funkcjonarjuszy Lasów Państwowych.

W n i o s e k 14. Pomoc lekarska dla państwowych urzędników leśnych jest niedostateczna, należałoby powziąść pewne ulepszenia w tym kierunku i to dać urzędnikom leśnym możność leczenia się u lekarzy zaufanych względnie mieszkających w pobliżu za pewną ustaloną taksą, zwrotną przez Skarb Państwa.

W n i o s e k 15. Zjazd Delegatów, stwierdzając, że Rząd jako pracodawca, nie dotrzymuje niektórych zobowiązań względem funkcjonarjuszów leśnych przyjętych na siebie mocą Rozp. Prezyd. R. P. z dn. 24.XII 1924 roku, o Organizacji Administracji Lasów Państwowych poleca Zarządowi Głównemu dożołyć wszelkich starań i wykorzystać wszelkie możliwe środki w celu przekonania miarodajnych czynników rządowych iż dotychczasowe traktowanie sprawy uniemożliwiając funkcjonarjuszom administracji Lasów Państwowych wogóle a Nadleśniczym i Leśniczym terenowym w szczególności należytego spełniania swoich obowiązków, zmierza w dalszej konsekwencji do powstawania strat Skarbu Państwa.

W związku z tem Zarząd Główny poczyni u tychże czynników odpowiednie kroki w celu przestrzegania przez Rząd na przyszłość wszystkich postanowień wspomnianego Rozp. Prez. R. P. z dn. 24.XII, a w szczególności o przyznanie zgodnie z duchem w/w Rozp. Prezydenta: 1) ekwiwalentu (nie dodatku) mieszkaniowego, 2) ekwiwalentu za brakujące deputaty rolne.

W n i o s e k 16. Zjazd Delegatów wypowiada się przeciw wydzierżawianiu polowań w lasach państwowych, natomiast uważa za konieczność wykonywania prawa polowania przez własną administrację.

W n i o s e k 17. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny o interwencję w sprawie ustalenia urzędników i funkcjonarjuszy na terenie Oddziału Suwalskiego Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach.

W n i o s e k 18. W administracji Lasów Państwowych przepis wydawania zniżek kolejowych przysługuje tylko dla funkcjonarjuszy stałych i mianowanych z zastrzeżeniem usuwalności, natomiast pominięci są pracownicy prowizoryczni i kontraktowi, chociaż w innych resortach służby państwowej, jak policj, straży celnej a główne nauczycielstwie, karzystają za zniżek wszyscy pracownicy mimo charakteru prowizorycznego lub kontraktowego, gdyż organem wydającym legitymację przedmiotową jest tylko władza, a więc w L. P. odnośne Dyrekcja L. P.

Zasadniczą przeto kwestją Związku winno być rychłe uregulowanie tej sprawy, to też Zjazd Delegatów poleca Zarządowi zajęcie się jeszcze raz tą sprawą i wywarcie nacisku na Min. Roln. celem przyznania zniżek także pracownikom prowizorycznym i kontraktowym L. P.

W n i o s e k 19. Walny Zjazd Oddziału Częstochowskiego Z. Z. L. R. P. prosi przyszły Zarząd Główny, aby energiczniej zajął się sprawą przywrócenia II kategorji przynajmniej tym pracownikom, którzy do chwili pojawienia się nowej tabeli stanowisk prawo to nabyli. W razie koniecznym — o wystąpienie z tą sprawą przed Najw. Trybunałem Administracyjnym.

W n i o s e k 19b. Na Zjazd Delegatów Z. Z. L. w dniu 29.I 30 marca 1930 r. w Warszawie w sprawie przywrócenia VIII st. służbowego leśniczym lasów państwowych.

I) Zjazd Delegatów stwierdza, że rezolucja Zjazdu Delegatów z R. 1929 w sprawie leśniczych i gajowych (patrz Życie Leśnika Nr. 4 — 6 z 1929 r.) nie została wykonana i wzywa Zarząd Główny do poczynienia jak najenergiczniej-

szych kroków i interwencyj u władz miarodajnych w bieżącym roku, nie wyłączając starań o przejęcie szkół dla leśniczych przez Ministerstwo Oświaty.

II) Zjazd stoi na stanowisku, że leśniczowie mianowani do dnia 26 czerwca 1927 roku włącznie mają bezsprzecznie prawo do II kategorji i VIII st. sł. na podstawie:

a) pism nominacyjnych;

b) rozp. Rady Ministrów z dnia 26.VI 1924 r. o ustanowieniu stanowisk, tytułów i stopni służbowych;

c) egzaminów praktycznych, ustanowionych rozp. Rady Ministrów z dn. 26.VI 1924 r. o wykonaniu ust. 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, które w swoim czasie dla II kategorji zdawali, względnie na zasadzie tegoż rozp. posiadali warunki uwalniające ich do zdawania rzeczonych egzaminów;

d) ponieważ rozp. Rady Ministrów z maja 1927 r. w sprawie zmian i uzupełnień rozp. Rady Ministrów z dn. 26.VI 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych, ogłoszono w Dz. U. Rz. P. Nr. 56 z 27.VI 1927 r., mocą którego zmieniono zaszeregowanie leśniczych z II do III kat. oraz zniżony najwyżej osiągalny stopień służbowy z VIII na IX, obowiązuje dopiero od dnia 27.VI 1927 r., z którym to dniem wedle § 2 wchodzi w życie i ma zastosowanie do leśniczych mianowanych po tym terminie.

W n i o s e k 20. Delegatów Oddziału Częstochowskiego Z. Z. Leśników w sprawie należytej obrony interesów poszczególnych grup pracowników Lasów Państwowych.

Zjazd Delegatów uchwalić raczy:

Celem należytej obrony interesów wszystkich członków Z. Z. L. Zjazd Delegatów wzywa Zarząd Główny do opracowania i uzupełnienia Statutu Związku Z. L. przez wprowadzenie przy Zarządzie Głównym i Oddziałach ciała doradczego w formie oddzielnych referatów dla poszczególnych grup pracowników administracji Lasów Państwowych a mianowicie: gajowych, leśniczych, pracowników kancelaryjnych i urzędników wyższych stopni służbowych.

U z a s a d n i e n i e. Dotychczasowa praktyka wykazuje, że w składzie osobowym Zarządów Oddziałów i Głównego Zarządu nie zachowuje się pewnej proporcjonalności co do liczebności poszczególnych grup pracowników a wymogi życia nie pozwolą nadal zmienić tego stanu rzeczy; wobec czego grupy najliczniejsze będą i nadal słabo reprezentowane. Dzięki takiemu stanowi rzeczy wiele spraw nie otrzymuje należytego oświetlenia i poparcia a uchwały wskutek tego zapadają jednostronne krzywdząc tym sposobem pewne grupy pracowników. Stwarza to duży rozdźwięk między członkami, powoduje brak zainteresowania u członków sprawami Związku, a w wielu wypadkach grozi nawet rozłam lub usuwaniem się ze Związku. Dowody takiego stanu rzeczy są już widoczne na terenie Oddziału Częstochowskiego, gdzie, wskutek różnych stanowisk zajętych przez Zjazdy Koleżeńskie nadleśniczych i leśniczych w sprawie intensyfikacji gospodarstwa leśnego w lasach państwowych doprowadziły do rozdźwięku między poszczególnemi grupami, grożąc występowaniem ze Związku. Dużą winę w tej mierze ponoszą Zjazdy Delegatów, które w pewnych wypadkach decydują na swych Zjazdach o rzeczach bardzo dużej wagi, bez uprzedniego zasięgnięcia opinji swych wyborców.

W n i o s e k 21. Na Zjazd Delegatów Z. Z. L. w dniu 29 i 30 marca 1930 r. w sprawie zwrotu gajowym lasów państwowych ściągniętych swego czasu z poborów służbowych zasiłków pensyjnych do Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych.

Wzywa się Zarząd Główny, ażeby poczynił niezwłocznie starania u władz miarodajnych w sprawie zwrotu gajowym lasów państwowych ściągniętych swego czasu z poborów służbowych datków pensyjnych do Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych.

Gajowi lasów państwowych zostali początkowo zaliczeni do pracowników umysłowych, jednak zaliczenie to później cofnięto, ściągniętych zaś składek nie zwrócono.

Gdyby dobrowolna interwencja nie pomogła, zechce Z. Główny oddać niniejszą sprawę Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu.

Wniosek 22. Rozporządzenie M. S. W. brzmi, że policja niema prawa robić rewizji bez uzyskania uprzednio zgody sędziego powiatowego. Ponieważ gajowi korzystali z tych samych praw dawniej co policja, a obecnie wskutek rozporządzenia M. S. W. utracili, należy u miarodajnych czynników wystarać się o zezwolenie, aby funkcjonarjusze lasów państwowych mogli dokonywać rewizji, bez mandatu sądu powiatowego.

Wniosek 23. Wyjaśnić sprawę uprawnień nadleśnictw o przeprowadzaniu rewizji, związanych z defraudacjami leśnymi.

Wniosek 24. Na Zjazd Delegatów Z. Z. L. w dniach 29 i 30 marca 1930 r. w sprawie ogólnego szematyzmu służbowego w dziale Min. Roln. rozpisania konkursów na wolne posady i mianowań według wolnych etatów.

W interesie ogólnej sprawiedliwości, uniknięcia zarzutów na wielce protekcyjne systemy i t. p., wzywa się Zarząd Główny do poczynienia kroków w sprawie ogólnego szematyzmu służbowego w Ministerstwie Rolnictwa.

Nadleśniczowie i leśniczowie mianowani wedle lat służby kolejno w takiem ogólnem szematyzmie, w razie należytego wypełniania obowiązków służbowych (w przeciwnym zaś wypadku dyscyplinarnie karani, a węc na podstawie wyroku lub kwalifikacyjnego wyniku cofnięci z kolejki) wiedzieliby o tem, że sprawiedliwie przyjdą na odpowiednie miejsce służbowe w odpowiednim czasie.

Na wolne posady należy rozpisywać konkursy, jak to jest praktykowane we wszystkich dykasterjach i jak to miało miejsce w dykasterji urzędników lasów państwowych w latach przedwojennych. Protestuje przytem Zjazd Delegatów przeciwko powpływaniu na stanowiska nadleśniczych i leśniczych ludzi fachowo nie uzdolnionych i bez odpowiednich kwalifikacyj.

Mianowania urzędników zajętych w Dyrekcjach Lasów Państwowych odbywają się często kosztem wolnych etatów dla nadleśniczych i leśniczych, zajętych w Nadleśnictwach.

Wzywa się Zarząd Główny, aby niezwłocznie interweńjował, aby dla nadleśniczych i leśniczych (dla każdej dykasterji osobno) została wydana przepisana ilość etatów w każdym stopniu służbowym, na które to stanowiska może być mianowany tylko jedynie określony rodzaj, dla urzędników zaś Dyrekcyj Lasów Państwowych zostały wydane zupełnie osobne etaty.

Wniosek 25. Walny Zjazd Oddziału Częstochowskiego Z. Z. L. w R. P. odbyty w dniu 23 marca r. b. prosi przyszły Główny Zarząd o poczynienie starań w celu przyznania wszystkim pracownikom leśnym, którzy są zajęci w służbie zewnętrznej, dodatku na utrzymanie koni, lecz w takiej wysokości, którąby odpowiadała rzeczywistym wydatkom na utrzymanie. W razie nieprzejednanego stanowiska sfer miarodajnych w powyższej sprawie, starać się o zwolnienie z obowiązku utrzymania tych koni, z tytułu potrzeb służbowych.

Wniosek 26. Walny Zjazd Oddziału Częstochowskiego Z. Z. L. w R. P. odbyty w dniu 23 marca r. b. prosi przyszły Zarząd Główny wyjaśnić sprawę

należnego ekwiwalentu, za deputat rolny i opałowy, tym pracownikom leśnym, którzy dla braku ziemi, lub też z tytułu swoich obowiązków służbowych pełnionych w miastach, nie otrzymują go.

a) czy należy się taki ekwiwalent, jeżeli tak, to:

b) jaki jest zamiennik pieniężny?

c) kiedy ta należność będzie wypłacana?

W n i o s e k 27. Zjazd Delegatów prosi Ministerstwo Rolnictwa:

1) o podwyższenie ryczałtu na konie służbowe do wysokości takiej, która pokryje w zupełności wydatki, związane z ich utrzymaniem.

2) oraz przyznanie takiego ryczałtu tym leśnictwom, które ze względu na odległość na to zasługują.

Sprawozdanie z wyniku audjencji u Dyrektora Lasów Państwowych P. Adama Loreta.

W celu zapoznania czynników miarodajnych z postulatami, wyłonionemi na Zjeździe Delegatów Związku Zaw. Leśników w Rzeczypospolitej Polskiej, odbytem w marcu r. b., oraz poinformowania się o stanie niektórych spraw aktualnych dla personelu administracji Lasów Państwowych, udała się w dniu 12 czerwca r. b. delegacja Prezydjum Związku w osobach prezesa Schwarza i wiceprezesa Nagabczyńskiego do dyrektora Lasów Państwowych p. A. Loreta, który przyjął delegację w obecności dyrektora p. E. Lisowskiego. Prezes Związku kol. Schwarz przedstawił p. dyr. Loretowi najważniejsze wnioski, polecone do załatwienia Prezydjum przez Zjazd Delegatów, a mianowicie:

1. Wniosek w sprawie przesunięcia leśniczych do II kategorji urzędników państw. i w związku z tem przyznanie im VIII stopnia służbowego;

2. Wniosek o wydawanie rokrocznie stałego szematyzmu całego personelu administracji Lasów Państw. sporządzanego odrębnie dla każdej kategorji personelu;

3. Wniosek o przyznawanie dodatków funkcyjnych, lub miejscowych dla tych z personelu, którzy pełnią służbę w trudnych warunkach, np. w górach, w miejscowościach kuracyjnych i t. p.;

4. Wniosek o wydanie jak najrychlej rozporządzenia wykonawczego do rozp. P. Prezydenta z dnia 30.XII 1924 r., a mianowicie w sprawie deputatów opałowych, gruntowych, ryczałtów na konie, mieszkań i t. p.

W odpowiedzi na powyższe, udzielił p. Dyr. Loret następujących wyjaśnień:

Do p. 1. Przesunięcie leśniczych do II stopnia urzędników państwowych nie jest możliwe; organizacja bowiem służby leśnej państw. administracji leśnej oparta jest na systemie nadleśniczych, a więc wy-

maga nadleśniczych z wyższem wykształceniem, jako kierowników gospodarstw w nadleśnictwach, oraz leśniczych, jako personel wykonawczy. Sprawa ta jest już przesądzona, wszelkie więc zabiegi w tym kierunku uważać należy za bezskuteczne.

Do p. 2. Szematyzm służbowy ma głównie na celu stałe i kolejne awansowanie personelu, t. j. niejako awans automatyczny. Wprowadzenie takiego stanu rzeczy do administracji leśnej nie jest wskazane. Administracja leśna wymaga więcej, aniżeli inne gałęzie gospodarstwa — giętkości, oraz obsadzania posad personelem odpowiednim na odnośne stanowiska służbowe. Trudno sobie wyobrazić np., aby można mianować kogoś nadleśniczym, kto na takie stanowisko zupełnie się nie nadaje. To samo odnosi się także i do innych stanowisk.

Do p. 3. Przyznawanie dodatków funkcyjnych i miejscowych jest w zasadzie swej zupełnie słuszne i jest wprowadzone także i w innych dykasterjach urzędników państw. Należy jednak uwzględnić, że występowanie obecnie o przyznanie takiego dodatku dla personelu leśnego nie byłoby celowem, wobec ciężkiego położenia finansowego, t. j. po minięciu kryzusu gospodarczego, będzie można wniosek ten potraktować realnie.

Do p. 4. Rozporządzenie wykonawcze w sprawie deputatów, było, jak wiadomo, już kilkakrotnie przedmiotem narad między Ministerstwem Rolnictwa, a Ministerstwem Skarbu. Z powodu pewnych trudności w interpretacji niektórych szczegółów nie mogło rozporządzenie to ujrzeć dotąd światła dziennego. Sprawa ta jest jednak dla personelu ważną i dlatego jest w zupełności uznawaną i popieraną przez P. Dyrektora, który odnosi się do niej nietylko życzliwie, ale nawet bardzo Mu na wydaniu rozporządzenia zależy. Obecnie, wskutek szczupłości personelu w Ministerstwie z jednej, a wielkiego nawału pracy nad bardzo ważnemi zagadnieniami organizacyjnemi z drugiej strony, sprawa wydania tego rozporządzenia, która jednak jest na warsztacie, musiała ulec mimowolnej zwłoce. Nie można jeszcze stanowczo określić terminu ostatecznego opracowania i wydania rozporządzenia, jednak należy pamiętać, że jest ona troską władz i że możliwie rychło będzie pomyślnie załatwioną.

Jeżeli chodzi o rzecz samą, to podług projektu Ministerstwa, na ogół normy deputatów nie ulegną zmianom, chodzić będzie natomiast o ujednostajnienie tych norm na obszarze całej Polski. Deputat opałowy ma być podług tego projektu rozciągnięty także na te osoby z personelu, które dotąd deputatu opałowego nie pobierały. Na zakończenie audjencji zapewnił p. Dyrektor Loret, że chce nadal wiedzieć o wszystkich zamierzeniach i życzeniach Związku i gotów jest także zawsze informować przedstawicieli Związku o zamierzeniach Ministerstwa w sprawach, obchodzących Związek.

PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Zadaniem posiedzenia w dniu 18 marca 1930 r., jako ostatniego w kadencji było przygotowanie sprawozdań, wniosków i kandydatur do przyszłych władz Związku na najbliższy Zjazd Delegatów.

Zapoznano się zatem z przygotowaniem przez Prezydjum sprawozdaniem za r. 1929 i zatwierdzono je, przyjęto z małemi poprawkami preliminarz budżetowy Z. Gł. na r. 1930/31, wreszcie omówiono listę kandydatów do przyszłego Prezydjum, z którą przedstawiciel Zarządu Głównego wejdzie do Komisji Matki. Postanowiono delegować kol. Rothkaela do Komisji leśników prywatnych oraz wystąpić na Zjeździe delegatów z następującemi wnioskami:

1. O przemianowanie Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów w zwyczajny.
2. O utrzymanie Centralnej Kasy Pogrzebowej.
3. O przygotowanie przez przyszły Zarząd Główny regulaminu Sądu Koleżeńskiego.

Pierwsze posiedzenie Zarządu Głównego w nowym składzie, wybranym przez Zjazd Delegatów w dn. 29 i 30 marca r. b. odbyło się w dn. 13.VI 1930r .

Otworzył posiedzenie kol. Prezes prof. Schwarz wyjaśniając na wstępie przyczynę odwołania zebrania, wyznaczonego na dz. 30 maja, poczem w przemówieniu swem uczcił pamięć zmarłego w ostatnich czasach w Wilnie, długoletniego członka Zarządu Głównego, ś. p. kol. Klaudjusza Polkowskiego, a w dalszym ciągu poinformował o pracach Prezydjum w kierunku realizowania wniosków uchwalonych przez Zjazd Delegatów.

Kol. Chociłowski omówił ogólną działalność Prezydjum, biura Z. Gł., wspomniał o większej aktywności Oddziałów, zapowiedział wydanie nowych legitymacyj członkowskich, przygotowanie instrukcji biurowej i rachunkowej dla Oddziałów, wreszcie omówił interwencję biura w sprawie odznaczeń dla personelu administracji lasów.

Kol. Stankiewicz omówił interwencje na terenie Ministerstwa w sprawach Związku, oraz współpracę Związku z C. K. P.

Kol. Błonarowicz zilustrował sprawy skarbowe, przedstawił stan zadłużenia Oddziałów, które zamiast 35 tys. zł. w ciągu pierwszego półrocza wpłaciły tylko 18 tys. zł. tytułem należności budżetowych, stawiając Prezydjum wskutek swej opieszałości w trudnem położeniu. Widzi on wyjście w przeprowadzeniu rewizyj Kół, które, jak sądzi, magazynują

u siebie pieniądze nie przesyłając ich na czas do Oddziału, który wskutek tego nie może się na czas wywiązać z należności wobec Z. Gł.

Kol. Nagabczyński omawia sprawy Kasy Pogrzebowej, podkreślając jej dobrodziejstwo, a jednocześnie brak zrozumienia, jaki okazują wielokrotnie członkowie, nie wypełniając ciążących na nich zobowiązań, wskutek czego Kasa zamiast 16 tys. zł., jakie winna była wypłacić rodzinom zmarłych, wypłaciła zaledwie 6.500 zł. Dalej omawia projekty zorganizowania nowych Oddz. na terenach dotąd nie objętych działalnością Związku, oraz Oddziały z leśników prywatnych; pozatem pragnie wykorzystać Białowieżę, jako czynnik propagandowy dla celów Związku.

Kol. Rothkael krótko omawia sprawy leśników prywatnych.

Po sprawozdaniu Prezydjum wywiązała się dyskusja i wyłoniono szereg wniosków:

1) Kol. Ziółkowski prosi Prezydjum o wystaranie się o ulgi dla członków Związku w tych instytucjach i przedsiębiorstwach, które takich udzielają członkom S. U. P-u.

2) Kol. Jarzębowicz prosi o stałą opiekę nad sprawą ubezpieczenia gajowych, przedewszystkiem przez wywołanie nacisku na D. L. P. ze strony Min. Roln. w kierunku szybszego ustalania.

3) Kol. Malinowski podkreśla pokrzywdzenie gajowych przez przyznanie im dodatku w wys. 14 p. zamiast 44 p. i prosi o starania w kierunku zrównania gajowych z resztą personelu adm. l. p. pod tym względem.

4) Prosi także o wywołanie zalecenia ze strony Min. Rolnictwa o uwzględnianie przy podziale renumeracji także gajowych i kancelistów.

5) Wreszcie poruszono kwestję urlopów oraz odpoczynku niedzielnego gajowych, czego są pozbawieni z powodu braku zastępstwa.

6) Kol. Cysewski, mając na celu usprawnienie Kasy Pogrzebowej, prosi o rozesłanie do Oddziałów specjalnej książki do prowadzenia kontroli składek.

7) O zwołanie zjazdu Przewodniczących.

8) O przyjęcie regulaminu Sądu Koleżeńskiego.

Wszystkie te wnioski uzyskały większość. Na tem posiedzenie zakończono.

Z POSIEDZEŃ PREZYDJUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

16-te i ostatnie posiedzenie Prezydjum przed upływem kadencji odbyło się w dn. 25.III 1930 r.

Na posiedzeniu tem przyjęto projekt preliminarza budżetowego Z. Gł. na r. 1930; uchwalono udzielić pożyczki kol. Hipolitowi Neugebauerowi; zapoznano się ze sprawozdaniem kol. wiceprzewodniczącego, do-

tyczącem rozmów z pp. dyr. Loretem i Lisowskim w sprawach, związanych z postulatami Związku i ustrojem administracji lasów państwowych. W wyniku postanowiono zaprosić p. Lisowskiego do Komisji obrony interesów, która będzie wyłoniona na Zjeździe Delegatów. Wreszcie uchwalono porządek obrad Zjazdu Delegatów.

1-sze posiedzenie nowoobranego prezydjum odbyło się 4 kwietnia 1930 r.

Po zagajeniu go przez kol. prof. Schwarza przystąpiono do zorganizowania pracy. Przedewszystkiem uchwalono wniosek o powołaniu do współpracy w Prezydjum kol. Mołodyńskiego, Klimkiewicza i Tyszkiewicza, następnie rozdzielono referaty między poszczególnych członków. Ref. organizacyjny objął kol. Nagabczyński, finansowy — kol. Błonarowicz, obrony interesów — kol. Stankiewicz, obrony interesów leśników prywatnych — kol. Rothkael i Mołodyński, prasowo - propagandowy — kol. Hausbrandt i Tyszkiewicz, porad prawnych — kol. Błonarowicz, spraw zagranicznych — kol. Barański, wydawnictw książkowych— kol. Kloska, samopomocowy — kol. Nagabczyński, budowy domu leśników — kol. Mołodyński i Klimkiewicz. Na delegata do Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Zawodowych Pracowników Państwowych — kol. Stankiewicz, do Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych — kol. Mołodyński.

Następną uchwałą zobowiązano wszystkich referentów do przygotowania projektów prac w bieżącej kadencji, poczem na jednem z następnych posiedzeń zostanie opracowany ogólny projekt działalności.

2-gie posiedzenie Prezydjum odbyło się w dn. 10 maja r. b.

Postanowiono: zadbać o udział Związku w Komisji rozjemczej dla przygotowania nowej umowy zbiorowej dla straży leśnej w lasach prywatnych; zasięgnąć informacyj w kwestji projektowanych zmian w organizacji administracji lasów państwowych; wypłacić 2-gą ratę pośmiertnego.

Na 3-im posiedzeniu w dn. 23 maja — wysłuchano sprawozdania kol. Stankiewicza z plenarnego posiedzenia C. K. P., uchwalono: porządek dzienny najbliższego posiedzenia Zarządu Głównego; — wydać n-r Lasu Polskiego częściowo powiększony przez sprawozdanie z wycieczki leśników Polskich do Jugosławji; — drukować legitymacje członkowskie z tem, że pieczęć stawiać będą Oddziały; wreszcie uchwalono złożyć 50 zł. tytułem ofiary dla Franki Szatów.

Na 4-e posiedzeniu Prezydjum w dn. 5 czerwca kol. Prezes powiadomił zebranych o odwołaniu zebrania Zarządu Głównego w dn. 30 maja i ustaleniu jego terminu na dz. 13 czerwca.

Na wniosek kol. Nagabczyńskiego dokooptowano kol. Przyborowskiego do współpracy w referacie obrony interesów leśników prywatnych.

Zatwierdzono zmianę na stanowisku sekretarza redakcyj organów Związku.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z akcji w Min. Roln. o otwarcie kredytów na umundurowanie dla personelu adm. l. p., która zakończona została pomyślnym wynikiem.

Postanowiono wydać w 2000 egz. ,,Przepisów o państwowej służbie cywilnej w opracowaniu p. radcy Kaflińskiego.

Przyjęto do wiadomości zamierzenie kol. Nagabczyńskiego pobudzenia aktywności Oddziału Polesko - Białowieskiego w kierunku propagandowym, korzystając z siły atrakcyjnej, jaką jest puszcza Białowieska.

Kol. Chociłowski zapoznał zebranych z akcją w stosunku do Oddziałów, której celem jest przyśpieszenie nadsyłania należności budżetowych tem więcej, że brak pieniędzy w kasie Zarz. Głównego daje się dotkliwie odczuwać, utrudnia pracę i podrywa zaufanie wobec wierzycieli.

W końcu zatwierdzono zreferowany przez kol. Błonarowicza projekt regulaminu Sądu Koleżeńskiego.

NOWE LEGITYMACJE DLA CZŁONKÓW ZWIĄZKU.

W związku z wzmagającą się działalnością organizacji i zapotrze-
Nowe legitymacje będą posiadały numerację i podpisy Prezydjum zatwierdziło nowy wzór legitymacji, które zostały już wydrukowane i rozesłane do poszczególnych oddziałów celem zaopatrzenia w nie członków Związku.

Nowe legitymacje będą posiadały numeracje i podpisy Prezydjum Zarządu Głównego oraz podpisy Prezydjum tudzież pieczęć danego Oddziału.

Legitymacje będą mogły być co roku przedłużane po stwierdzeniu, iż składki członkowskie zostały uiszczone.

JAK WPŁYWAJĄ SKŁADKI CZŁONKOWSKIE.

Dla zilustrowania stanu zobowiązań Oddziałów względem Zarządu Głównego i ich wykonania podajemy poniższą tablicę wpłat należności budżetowych, uskutecznionych przez Oddziały od 1.I — 20.VI 1930 r.

Oddz.	Bydgoski	3.200.—	zł.
,,	Częstochowski	—	,,
,,	Doliny Prutu	950.—	,,
,,	Krzemieniecki	300.—	,,
,,	Kuj.-Mazowiecki	303.—	,,
,,	Lwowski	1.200.—	,,
,,	Łódzki	417.—	,,
,,	Nowosądecki	150.—	,,
,,	Piotrkowski	224.—	,,
,,	Polesko-Białowieski	400.—	,,
,,	Poznański	2.614.—	,,
,,	Pomorski	917.—	,,
,,	Radomski	2.285.—	,,
,,	Siedlecki	1.200.—	,,
,,	Sieradzki	350.—	,,
,,	Suwalski	650.—	,,
,,	Śląski	26.—	,,
,,	Tarnopolski	—	,,
,,	Tarnowski	—	,,
,,	Warszawski	2.005.48	,,
,,	Wileński	2.750.—	,,
,,	Wołyński	1.000.—	,,
,,	Złoczowski	260.67	,,
	Razem	21.202.15	zł.

A zatem tylko 21.202 zł. zamiast 35.400, jak to należałoby według preliminarza, wpłynęło za powyższy okres na poczet zobowiązań budżetowych Oddziałów. Jest to odsetek niestety bardzo mały, jeżeli organizacja nasza ma istotnie normalnie się rozwijać i pracować i aby członkowie nasi mogli wymagać od władz wykonawczych konkretnych wyników działalności. Niektóre Oddziały wpłacają wprawdzie regularnie, niektóre w porównaniu z rokiem ubiegłym wykazują znaczną poprawę, jak np. Oddział Lwowski, niektóre zaś z dobrze wywiązujących się przedtem Oddziałów nie wpłacają obecnie prawie nic.

Ten stan rzeczy powinien zorjentować członków, gdzie tkwią nie-

domagania organizacyjne Związku i pobudzić zarówno zalegające Oddziały jak i zrzeszonych w nich członków do natychmiastowego uiszczenia ciążących na nich należności.

WPŁATY BUDŻETOWE ODDZIAŁÓW NA RZECZ ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

W styczniu.

Oddz. Piotrkowski — 58 zł.; Lwowski — 100 zł.; Bydgoski — 2000 zł.; Wołyński — 400 zł.; Warszawski — 400 zł.; Krzemieniecki — 100 zł.; Piotrkowski — 80 zł.

W lutym.

Oddz. Doliny Prutu i Bystrzycy — 200 zł.; Warszawski — 355.48 zł.; Wileński — 850 zł.; Pomorski — 971 zł.; Łódzki — 283.50 zł.; Lwowski — 100 zł.; Wileński — 600 zł.; Warszawski — 250 zł.

W marcu.

Oddz. Poznański — 900 zł.; Lwowski — 100 zł.; Nowosądecki — 150 zł.; Doliny Prutu i Bystrzycy — 100 zł.; Lwowski — 100 zł.; Sieradzki — 100 zł.; Suwalski — 450 zł.; Poznański — 380 zł.

W kwietniu.

Oddz. Poznański — 500 zł.; Wołyński — 300 zł.; Łódzki — 17 zł.; Lwowski — 100 zł.; Radomski — 1000 zł.; Doliny Prutu i Bystrzycy — 400 zł.; Łódzki — 24 zł.; Poznański — 134.65 zł.

W maju.

Oddz. Warszawski — 500 zł.; Sieradzki — 200 zł.; Lwowski — 400 zł.; Łódzki — 57.50 zł.; Wołyński — 300 zł.; Bydgoski — 900 zł.; Radomski — 500 zł.; Kuj. - Mazow. — 303.50 zł.;Wileński — 1300 zł.; Oddz. Śląski (koło Istebna) — 26 zł.

W czerwcu.

Oddz. Poznański — 400 zł.; Warszawski — 500 zł.; Lwowski — 200 zł.; Krzemieniecki — 200 zł.; Doliny Prutu i Bystrzycy — 250 zł.; Radomski — 785 zł.; Łódzki — 35 z.

Piotrkowski — 86 zł.; Bydgoski — 300 zł.; Poznański — 300 zł.; Sieradzki — 50 zł.; Suwalski — 200 zł.; Polesko - Białowieski — 400 zł.; Siedlecki — 1200 zł.; Złoczowski — 260.67 zł.

Ponadto niektóre Oddziały, szczególnie Toruński, przesłały różne sumy, nie wyszczególniając ich przeznaczenia, co nie pozwala na odpowiednie księgowanie. Ponieważ część z nich niewątpliwie przypada na konto Kasy Pogrzebowej Zw., przypominamy, że Kasa ma Nr. konta 20.636.

ZMIANY W „LESIE POLSKIM".

Idąc po myśli życzeń czytającego ogółu leśników, Redakcja „Lasu Polskiego" wprowadza począwszy od lipca r. b. zapowiedziane zmiany w układzie i treści tego czasopisma.

Posiadając estetyczną i reprezentacyjną szatę graficzną, oraz utrzymując zamieszczane artykuły na wysokim poziomie naukowym, co poważnie podniosło stopień zainteresowania się tym organem sfer naukowych zagranicą, „Las Polski" nie prowadził wszakże tak zwanego działu aktualności, z którego mogliby korzystać leśnicy polscy, dowiadując się o postępie wiedzy leśnej, o życiu lasu i rozwoju leśnictwa światowego, o zasługujących na uwagę aktualnościach w dziedzinie literatury fachowej i t. p.

Aby wypełnić tę lukę, Redakcja zainicjowała narazie cztery rubryki sprawozdawcze, mianowicie: „Z praktyki leśnej", gdzie będą mogli się wypowiadać leśnicy polscy, kreśląc swe obserwacje i wyniki badań tudzież doświadczeń na terenie swej pracy; „Echa z granicy", w której znalazłoby wyraz to wszystko z dziedziny leśnictwa co w chwili bieżącej jest zagranicą najbardziej aktualne i godne uwagi leśnika polskiego, pozbawionego nieraz możności bezpośredniego informowania się ze źródeł obcokrajowych; „Przegląd bibljograficzny", obejmujący sprawozdanie z czasopism leśnych i książek w kraju i zagranicą i wreszcie „Kronika", która zawierać będzie najważniejsze wiadomości i wydarzenia z niwy leśnej — własnej i obcej, komunikaty, rozporządzenia administracyjne etc. Każdą z wymienionych wyżej rubryk rozpoczynać będzie artystycznie wykonana winjeta, dostosowana do stylu rysunkowego okładki.

Spodziewać się należy, iż wprowadzenie tych zmian zainteresuje ogół leśników polskich, a w szczególności członków Związku Leśników, do których apelujemy, aby czynnie poparli tę inicjatywę i aby ze względu na bogaty i pożyteczny materjał, zawarty w „Lesie Polskim" nietylko wszyscy osobiście zaprenumerowali to pismo, ale też zachęcali do abonowania go przez leśników niezrzeszonych.

Od nas samych bowiem zależy, abyśmy w interesie własnej organizacji i leśnictwa polskiego mogli utrzymać na właściwym poziomie pismo leśne, które świadczyć będzie dodatnio o leśnikach polskich nietylko u nas ale i daleko poza granicami naszego kraju.

ODEZWA

Oddziału Radomskiego Z. Z. L.

Wojna ostatnia spowodowała w swej konsekwencji trudne warunki w każdej dziedzinie życia. Dotyczy to również wychowania młodego pokolenia. Niewspółmiernie wysokie koszty utrzymania w stosunku do dochodów sprawiają, że wiele naszej młodzieży, zdolnej i pracowitej, rokującej jaknajlepszą przyszłość, z braku środków utrzymania albo wogóle nie dostaje się do szkół średnich albo, jak często się zdarza, przerywa naukę łamiąc w ten sposób swe życie.

W celu złagodzenia choć w części obecnego stanu Walne Zebranie Związku Leśników Oddziału Radomskiego, działającego na terenie Województwa Kieleckiego i Lubelskiego, powzięło uchwałę pobudowania w Radomiu Bursy dla 60 uczniów, dzieci niezamożnych leśników, opodatkowując się równocześnie na ten cel składką miesięczną.

Przypuszczalny koszt utrzymania w bursie 1 ucznia wyniesie 40—50 zł., wtedy, kiedy stancja kosztuje do 150 zł. miesięcznie.

Z uwagi na filantropijny cel oraz na przekraczającą nasze siły sumę kosztorysu budowy, wynoszącą 180.000 zł., zwracamy się do kolegów z uprzejmą prośbą o poparcie zamierzonego projektu i ofiarowanie choćby skromnej pomocy.

Ofiary należy przesyłać pod adresem Oddziału Radomskiego Z. Z. L.

Sprawy funkcjonarjuszów państwowych.

POSTULATY PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

W dniu 12 ub. m. odbyło się plenarne posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej związków zawodowych pracowników państwowych pod przewodnictwem prezesa dr. H. Raabego.

Po załatwieniu spraw o charakterze wewnętrzno - organizacyjnym

i jednomyślnem przyjęciu sprawozdania Prezydjum C. K. P. do wiadomości, zebrani wysłuchali referatu p. E. Dudy, na temat aktualnych postulatów zawodowych pracowników państwowych, poczem jednomyślnie uchwalono udać się w delegacji do p. ministra Skarbu, z przedstawieniem mu następujących dezyderatów:

1) przyznania pracownikom państwowym, zatrudnionym w miejscowościach klimatycznych sezonowego dodatku uzdrowiskowego;

2) przyznania stałego dodatku lokalnego dla pracowników Zagłębia Dąbrowieckiego;

3) zasadniczego unormowania sprawy dodatku mieszkaniowego i powiązania jego wysokości z podstawowemi normami uposażenia. Do chwili zasadniczego załatwienia sprawy dodatku mieszkaniowego, delegacja C. K. P. domagać się będzie:

a) przeklasyfikowania szeregu miejscowości do wyższych klas;

b) zrównania norm dodatku mieszkaniowego na Śląsku;

c) przyznania dodatku mieszkaniowego wszystkim pracownikom państwowym;

d) powiązania wysokości dodatku z opłatami czynszowemi za lokale, zajmowane przez pracowników w budynkach państwowych;

e) sprawiedliwego unormowania sprawy wielkości mieszkań służbowych w związku z potrącaniem pracownikom, zajmującym te mieszkania, całego dodatku mieszkaniowego na opłaty czynszowe.

Na czoło postulatów doraźnych delegacja wysunie sprawę przyśpieszenia terminu wypłaty zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928.

WYNIK DELEGACJI DO P. MINISTRA SKARBU.

Dnia 4 czerwca udała się do **p. Ministra Skarbu delegacja Centralnej Komisji** Porozumiewawczej pracowników państwowych, celem zasięgnięcia informacji, kiedy nastąpi dalsza wypłata zaległego dodatku mieszkaniowego, tudzież omówienia przy tej sposobności paru innych kwestyj, przedewszystkiem sprawy zasadniczej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z r. 1924 w sprawie dodatku mieszkaniowego.

W imieniu nieobecnego Ministra **Matuszewskiego** przyjął delegację p. Wice-Minister **Grodyński.**

Składając odpowiednie memorjały na piśmie, zreferował postulaty delegacji Sekretarz Generalny Stow. U. P. kol. **Duda.**

Na zapytanie, **kiedy nastąpi wypłata reszty zaległego** z r. 1928

dodatku mieszkaniowego, którego wypłatę Sejm uchwalił i sam Rząd przyrzekł z nadwyżek budżetowych—odpowiedział p. wiceminister **Grodyński,** że cała dotychczasowa nadwyżka budżetowa wynosi zaledwie... **miljon zł.**, który Rząd przekazał Bankowi Rolnemu. A dopóki nie zbierze się odpowiednio wysoka nadwyżka budżetowa, dopóty **niema mowy o wypłacie zaległego dodatku!**

Następnie poruszyła delegacja **potrzebę odpowiedniej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z r. 1924 w sprawie dodatku mieszkaniowego,** wykazując, że rozporządzenie powyższe zawiera liczne błędy, które krzywdzą **pracowników.**

Przedewszystkiem rozporządzenie to wydane w uzupełnieniu uchwalonej przez Sejm ustawy o ochronie lokatorów, a przyznające pracownikom państwowym odpowiedni ekwiwalent za przyznane w ustawie właścicielom domów prawo podwyższania komornego — wychodzi z założenia, jakoby wszyscy pracownicy państwowi posiadali tylko takie mieszkania, do których odnosi się ustawa o ochronie lokatorów. Założenie to jest zupełnie fałszywe, bo liczni pracownicy mieszkają w domach nieobjętych powyższą ustawą, wobec czego płacić muszą komorne znacznie wyższe tak, że dodatek mieszkaniowy zupełnie im nie wystarcza.

Dalszym błędem dodatku mieszkaniowego jest jego krzywdzący, owiany duchem biurokratycznym podział na „grupy", mający taki sens, że im wyższe jest stanowisko pracownika, tem wyższy być powinien jego dodatek mieszkaniowy, bez względu na wielkość i kulturalne czy zdrowotne potrzeby rodziny.

Podział ten ze **społeczną ideą** dodatku mieszkaniowego tembardziej jest sprzeczny, że rozpiętość w „grupach" dodatku jest znacznie większa od rozpiętości w uposażeniu, z czego wynika zupełnie **wyraźna krzywda** dla niższych stopni uposażenia.

Błędny jest dalej podział dodatku na klasy, t. j. wedle miejscowości, względnie wedle ilości mieszkańców i to obliczonej na podstawie **starej, jeszcze przedwojennej, statystyki** z r. 1914, zupełnie już nie odpowiadającej tym zmianom, jakie w ruchu ludności nastąpiły po wojnie.

Podział ten, opierając się tylko szablonowo na cyfrach, zupełnie nie uwzględnia specjalnych warunków lokalnych, skutkiem których nawet mała miejscowość może być droższa od większej; np. miejscowości, do których publiczność zjeżdża na lato, jakkolwiek oficjalnie nie uznane za „uzdrowisko", albo miejscowości specjalnie przemysłowe i t. p. Wreszcie w podziale rzeczonym są błędy nawet w świetle statystyki z r. 1914.

Dotkliwą krzywdą dla wszystkich pracowników państwowych,

wprawdzie pozbawionych etatów, a jednak stale w służbie państwowej zajętych, jest fakt, że zostali oni z dodatku mieszkaniowego wyłączeni.

Jest to sprzeczne zupełnie z sensem i zasadą dodatku mieszkaniowego, który jest przecież, względnie ma być dodatkiem wyrównawczym za podwyżkę komornego. A wobec tego rozstrzygającym może być tutaj tylko fakt, czy pracownik stale pozostaje w służbie państwowej, a nie fakt, czy nazywa się on „etatowym", czy też „stałym", a tylko dziennie płatnym.

Dalszymi błędami rozporządzenia z r. 1924 jest i to, że np. w rozporządzeniu niema żadnego powiązania między wysokością komornego w domach prywatnych, a wysokością komornego w domach państwowych, tudzież to, że za mieszkania służbowe potrąca się cały dodatek mieszkaniowy, bez względu na wielkość i rzeczywistą wartość tego mieszkania, wobec czego należałoby albo przyznać pracownikowi mieszkanie odpowiadające potrącanemu dodatkowi, albo też z dodatku potrącać za mieszkanie służbowe tylko część, odpowiadającą jego rzeczywistej wartości, a resztę zwracać pracownikowi.

W myśl powyższego delegacja domaga się takiej zmiany rozporządzenia z roku 1924, by usunięto zeń wszystkie wytknięte błędy, i by dodatkiem objęto wszystkich stale zajętych pracowników państwowych.

Również domagała się delegacja usunięcia zupełnie już niedorzecznej dwoistości dodatku mieszkaniowego pracowników państwowych na G. Śląsku.

Dwoistość ta polegała na tem, że pracownicy opłacani z t. zw. „skarbu śląskiego" pobierają dodatek wedle skali stołecznej, natomiast pracownicy opłacani ze skarbu centralnego pobierają dodatek wedle jego „klasy" t. zn. miejscowości.

Jest to czysty absurd, który należy usunąć i wszystkim przyznać dodatek warszawski.

W odpowiedzi p. Wiceminister **Grodyński** oświadczył, że zawarte w memorjale, tudzież w ustnem przedstawieniu delegacji poglądy na kwestję dodatku mieszkaniowego są przeważnie słuszne.

Jednak obecny stan budżetu państwowego jest taki, że nie można absolutnie o niczem myśleć, coby zwiększało wydatki osobowe w budżecie!

Następnie poruszyła delegacja sprawę **dodatku uzdrowiskowego,** domagając się stałego przyznania wszystkim pracownikom państwowym takiego dodatku, któryby odpowiadał **rzeczywistej drożyźnie,** panującej w każdym sezonie.

Gdy Wiceminister zauważył, że na to potrzebą jest ustawa, delegacja powołała się na fakt, że niektóre ministerstwa dodatek taki w roku ubiegłym wypłaciły.

Na to odparł p. Wiceminister, że poszczególne resorty mogą swym pracownikom przyznawać takie dodatki, ale tylko wtedy, gdy w swym budżecie znajdą odpowiednie na ten cel „oszczędności"; **jednak p. Wiceminister wątpi, czy w tym roku będzie to wogóle możliwe!**

PORADY PRAWNE.

Czy śmierć jest równoznaczna z przeniesieniem w stan spoczynku.

Wobec licznych wypadków roszczeń wdów po zmarłych jeszcze przed wskrzeszeniem państwowości polskiej funkcjonarjuszy b. państw zaborczych do zaopatrzenia wdowiego, interesującem ogólnie będzie orzeczenie N. T. A. co do pytania, czy śmierć funkcjonarjusza jednego z b. państw zaborczych, która nastąpiła przed przeniesieniem przez rząd b. państwa zaborczego danego funkcjonarjusza w stan spoczynku i przed odzyskaniem Niepodległości przez Państwo Polskie ma być uważana za równoznaczną z przeniesieniem w stan spoczynku, tak jak to się dzieje w wypadku śmierci funkcjonarjusza państwowego w tem państwie, w którem służył, dajmy na to, w Państwie Polskiem, czy też nie.

Orzeczenie N. T. A. zaprzecza temu prawu do zaopatrzenia wdowiego, jeżeli funkcjonarjusz b. państwa zaborczego zmarł w czasie służby w b. państwie zaborczem, niedoczekawszy odbudowy Państwa Polskiego. Prawo wdowy do zaopatrzenia wdowiego jest bowiem prawem pochodnem, opartem na prawie do emerytury danego funkcjonarjusza państwowego. Prawo do emerytury nabywa zaś funkcjonarjusz bądź jeżeli przez właściwą władzę przeniesiony został w stan spoczynku, bądź jeżeli wysłużył pełną emeryturę, a jedynie z powodu działań wojennych nie został przez właściwą władzę przeniesiony w stan spoczynku. Wolnym od obu tych warunków wobec Państwa Polskiego jest tylko ten funkcjonarjusz b. państwa zaborczego, który doczekał się państwowości polskiej i zgłosił się do służby w Państwie Polskiem, a nie został przyjęty z powodu braku etatu (art. 95 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r.). Jeżeli zaś funkcjonarjusz b. państwa zaborczego nie zgłosił się do służby w Państwie Polskiem, to dla prawa do emerytury jego, jak i dla prawa wdowy po nim do emerytury wdowiej obojętną jest okoliczność z powodu jakiej przeszkody (śmierć lub jakakolwiek inna okoliczność) nie zgłosił się do tej służby.

Orzeczenie to, stojące ściśle na stanowisku zasad prawnych, stosowanych w praktyce w stosunku do funkcjonarjuszów państwowych i z te-

mi zasadami najzupełniej zgodnej, stwarza niemniej dla dotyczących osób niezmierną krzywdę faktyczną, która tem jest większą, im bliższym był pełnej wysługi emerytalnej czas służby w b. państwie zaborczem danego funkcjonarjusza państwowego. Osoby takie w najściślejszem i najskrajniejszem tego słowa znaczeniu nazwać trzeba ofiarami wojny.

Za taką to ofiarę wojny uchodzić powinna Józefa Grabowska, wdowa po nadzorcy, który w r. 1915 wyewakuowany został do Rosji i tam pełnił dalej służbę do roku 1917, poczem wszelki ślad o nim zaginął. Według wszelkich danych zginął w czasie pierwszych zamieszek rewolucyjnych w Rosji. Do chwili śmierci przesłużył z uczestnictwem w „Kasie Emerytalnej" pełne 32 lata. Wdowa po nim, według orzeczenia N. T. A. ani grosza zaopatrzenia wdowiego dostać nie może.

REGULAMIN
Sądów Koleżeńskich Związku Zawodowego Leśników.

(zatwierdzony przez Zarząd Główny w dniu 13 czerwca 1930 r.)

§ 1.

Członkowie Sądu Koleżeńskiego wybierają z pośród siebie przewodniczącego. W razie jeżeli wybór przewodniczącego dokonany nie zostanie, lub gdy przewodniczący nie może brać udziału w rozpatrywaniu sprawy, funkcje przewodniczącego pełni najstarszy wiekiem członek Sądu Koleżeńskiego.

§ 2.

Sąd Koleżeński obraduje w składzie trzech członków. W razie zdekompletowania członków Sądu Koleżeńskiego, Przewodniczący powołuje w ich miejsce zastępców.

§ 3.

Postępowanie w Sądzie Koleżeńskim może być wszczęte:

a) na skutek skargi członka Związku Z. L.;
b) na wniosek Zarządu Głównego lub Zarządu Oddziału względ- Komisji Rewizyjnej Głównej lub Oddziałowej;
c) z inicjatywy Sądu Koleżeńskiego;
d) na prośbę zainteresowanego członka Z. Z. L.

Sąd Koleżeński obowiązany jest z własnej inicjatywy wszcząć sprawę w ciągu 30 dni, jeżeli poweźmie wiadomość o nałożeniu na członka

Związku Z. Z. przez Sądy Polskie kary pozbawienia wolności, lub o nałożeniu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby względnie pozbawienia emerytury.

§ 4.

Jeżeli przeciwko członkowi Związku wdrożone zostało postępowanie karne lub dyscyplinarne z powodu czynu, który jest przedmiotem osądzenia przez Sąd Koleżeński, sprawa może być odroczona do chwili uprawomocnienia się wyroku sądowego względnie orzeczenia dyscyplinarnego. Uniewinniający wyrok Sądu Karnego lub Dyscyplinarnego nie jest dla Sądu Koleżeńskiego obowiązującym. Okoliczności, które Sąd Karny lub Dyscyplinarny przyjął za udowodnione w prawomocnym wyroku skazującym, są obowiązujące dla Sądu Koleżeńskiego.

§ 5.

Przewodniczący Sądu po stwierdzeniu, że sprawa należy do kompetencji Sądu Koleżeńskiego, przekazuje sprawę jednemu z członków Sądu do przeprowadzenia dochodzenia w celu wstępnego wyjaśnienia sprawy. Członek ten bada strony i świadków osobiście, w wypadku zaś zamieszkiwania ich w rejonie innego Sądu Koleżeńskiego, za pośrednictwem tegoż Sądu lub Zarządu oddziału względnie Koła albo w drodze korespondencyjnej.

§ 6.

Sąd Koleżeński rozpatruje bez udziału stron wyniki dochodzenia i w zależności od nich postanawia o oddaniu pod Sąd Koleżeński lub o umorzeniu sprawy. Decyzję o umorzeniu sprawy komunikuje się stronom w ciągu siedmiu dni. Na żądanie oskarżonego względnie członka Związku, który sam domagał się wszczęcia przeciwko sobie sprawy koleżeńskiej, decyzja o umorzeniu sprawy z powodu braku podstaw do pociągnięcia do odpowiedzialności winna być opublikowana w organie Związku Zawodowego Leśników.

§ 7.

Po zakończeniu dochodzeń wstępnych, które winny być prowadzone sprężyście i z uniknięciem wszelkiej niewywołanej koniecznością zwłoki Przewodniczący wyznacza dzień rozprawy i zawiadamia o nim strony listami poleconemi, przynajmniej na 7 dni przed rozprawą. Oskarżonemu przesyła się przytem odpis decyzji o oddaniu go pod sąd i listę sędziów z zaznaczeniem, że służy mu prawo wniesienia obrony na piśmie, która

zostanie odczytaną na rozprawie, że w razie niestawienia się jego lub obrońcy bez usprawiedliwionej przyczyny rozprawa będzie przeprowadzona zaocznie i że w ciągu siedmiu dni od daty doręczenia wezwania może wyłączyć bez podania powodów dwóch członków Sądu.

§ 8.

Zarząd Główny, Zarząd Oddziału lub Komisja Rewizyjna, która wniosła skargę winna wydelegować na rozprawę jednego ze swych członków w charakterze oskarżyciela. Jeżeli sprawa wynikła z oskarżenia członka Z. Z. L., członek ten może popierać oskarżenie. W sprawach wszczętych z inicjatywy Sądu Koleżeńskiego, oskarżenie popiera wyznaczony w tym celu przez przewodniczącego zastępca sędziego Sądu Koleżeńskiego. Obwiniony może sobie przybrać obrońcę z pośród członków Z. Z. L. Wyjaśnienia i wnioski Zarządu lub Komisji Rewizyjnej mogą być składane na piśmie.

§ 9.

Jeżeli jedna ze stron, mimo należycie doręczonego wezwania, nie stawi się bez usprawiedliwionej przyczyny, rozprawa może być przeprowadzona w jej nieobecności. W razie usprawiedliwionej nieobecności wyznacza się ponowny termin rozprawy, który jest ostatecznym.

§ 10.

Przewodniczący otwiera rozprawę, odczytuje decyzję o oddaniu oskarżonego pod Sąd Koleżeński, poczem udziela głosu kolejno oskarżycielowi i oskarżonemu, oraz ich zastępcom, w razie zaś ich nieobecności, odczytuje skargę i ewent. obronę pisemną. Następnie odczytuje zeznania świadków i dowody pisemne, złożone na dochodzeniu. Sąd wzywa na rozprawę świadków tylko w wypadku, gdy uzna to za konieczne. Strony mają prawo składać na rozprawie nowe dokumenty. Członkowie Sądu i strony mogą zadawać pytania świadkom (członkowie Sądu też stronom) za zezwoleniem przewodniczącego. O ile na rozprawie okażą się braki w materjale dowodowem, Sąd może wyznaczyć rozprawę w nowym terminie, celem uzupełnienia materjału dowodowego.

§ 11.

Rozprawa odbywa się tajnie. Strony mogą prosić o pozostawienie na sali po trzy osoby zaufane z pośród członków Stowarzyszenia. O dopuszczeniu osób zaufania decyduje Sąd Koleżeński. Całe postępowanie w Sądzie Koleżeńskim powinno być otoczone ścisłą tajemnicą.

Jeden z członków kompletu, wyznaczony przez przewodniczącego spisuje protokół, streszczający dokładnie przebieg rozprawy.

§ 12.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przewodniczący udziela jeszcze raz głosu stronom, poczem zamyka rozprawę, następnie Sąd udaje się na naradę, przy której nikt pozatem nie może być obecnym.

§ 13.

Po naradzie następuje głosowanie w sprawie winy i kary. Przewodniczący głosuje ostatni. Orzeczenie zapada większością głosów.

Zarówno narada, jak i wyniki głosowania w żadnym razie ujawniane być nie mogą; nie spisuje się z nich również protokułu.

§ 14.

Przewodniczący ogłasza bezwłocznie stronom sentencję orzeczenia, sporządzoną na piśmie i podpisaną przez cały komplet Sądu. W ciągu siedmiu dni członek Sądu, wyznaczony przez przewodniczącego, obowiązany jest sporządzić motywowane orzeczenie, odpisy którego przesyła się bezzwłocznie stronom.

§ 15.

Sąd Koleżeński władny jest orzec: 1) upomnienie; 2) naganę; 3) pozbawienie biernego i czynnego prawa wyborczego do władz Związku na jeden do trzech lat; 4) wykluczenie ze Związku.

§ 16.

Odpis prawomocnego orzeczenia Sądu Koleżeńskiego przesyła się w każdym razie do wiadomości Zarządu Koła.

W razie skazania oskarżonego na karę wydalenia ze Związku jak również we wszystkich tych wypadkach, gdy oskarżony tego zażąda, orzeczenie Sądu Koleżeńskiego winno być opublikowane w organie Związku.

§ 17.

Żądania stron dotyczące postępowania i zgłoszone na rozprawie (odroczenie, przesłuchanie świadków, przyjęcie dowodów i t. p.) załatwia Sąd Koleżeński uchwałami, które zapisuje się do protokułu.

§ 18.

Po zakończeniu postępowania, przewodniczący Sądu Koleżeńskiego składa akta zesznurowane i opieczętowane w kancelarji Zarządu Głównego, względnie Zarządu Oddziału na przechowanie. Akta winny być przechowywane conajmniej przez 10 lat w każdym zaś razie nie mogą zostać zniszczone wcześniej, jak w ciągu 3 lat po śmierci oskarżonego.

Przepisy o umundurowaniu personelu Administracji lasów państwowych.

Ukazało się Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 marca 1930 r. o umundurowaniu i oznakach służbowych funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

Według tego rozporządzenia:

Umundurowanie i oznaki służbowe funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych winny odpowiadać niżej podanym przepisom.

Zasadniczy kolor munduru jest brunatno-zielony („khaki"); guziki z białego metalu (srebrne) z orłem państwowym; rozmiary guzików: duży — 23 mm, mały 17 mm średnicy.

Umundurowanie urzędników składa się z kurtki, spodni, płaszcza i czapki:

a) Kurtka kroju wojskowego, zapinana na 7 guzików, z 4 kieszeniami naszytemi, zapinanemi na jeden guzik. Długość górnych łat kieszeniowych 14 — 15 cm, dolnych 20 — 22 cm; szerokość pierwszych — 13 cm, drugich — u góry 16 cm, u dołu 20 cm. Górne łaty kieszeniowe mają pośrodku fałdy o szerokości 4 cm. Mankiety rękawów mają wysokość 10 cm i są zapinane na dwa małe guziki mundurowe. Długość kurtki taka, aby dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy pozycji siedzącej; z tyłu kurtki rozcięcie od pasa w dół. Kołnierz stojąco wykładany z naszytemi patkami w kształcie równoległoboku — z ciemnozielonego aksamitu, obramowanemi sukienną wypustką zieloną, węższemi o jeden centymetr od wysokości kołnierza, o bocznych długościach po 9 cm. Tylny, węższy bok patki ma wycięty kąt prosty. Na patkach nakładane lub haftowane dwie gałązki dębowe srebrne. Na ramionach kurtki naramienniki z tego samego sukna co kurtka, o szerokości 5 cm przy

wszyciu, zwężające się ku górze do 3,5 cm, w szerszym końcu przyszyte do kurtki, w węższym zaś zapinane na małe guziki mundurowe.

Urzędnicy pierwszej i drugiej kategorji, z pośród zaś trzeciej kategorji urzędnicy zajęci w biurach mogą nosić kurtki z kołnierzami wykładanemi, zapinane na pięć dużych guzików mundurowych.

Do kurtki z kołnierzem wykładanym należy nosić koszulę białą oraz biały kołnierzyk stojący, lub stojąco wykładany i krawat czarny (długi lub muszkę).

b) Spodnie z sukna barwy kurtki, zwykłe do butów, lub do jazdy konnej (breechesy); również mogą być noszone długie spodnie do trzewików, kroju cywilnego, o szerokości równiej w dole i w kolanach (bez mankietów).

c) Płaszcz koloru kurtki, dwurzędowy, po sześć guzików mundurowych z każdej strony, z kołnierzem leżąco-wykładanym o szerokości 14 cm. Patki i naramienniki jak u kurtki. Na rękawach mankiety o szerokości 16 cm. Z każdego boku płaszcza po jednej kieszeni. Nad lewą klapą kieszeniową otwór o długości 6 cm na kordelas. Z tyłu płaszcza, wciętego w stanie, pęto (dragonik) prostokątne, o wysokości 5 — 6 cm, a o długości 20 — 22 cm, zapinane na dwa duże guziki mundurowe. Pod pętem po obu stronach pleców dwie listewki, każda o długości 20 cm i szerokości górnej — 4,5 cm, dolnej zaś 6 cm, wystające na 2 cm nad górną krawędzią pęta. Płaszcz w tyle posiada rozcięcie sięgające od dołu do płaszczyzny siedzenia.

d) Czapka angielska z sukna mundurowego z czarnym daszkiem, o szerokości 6 cm, z brzegiem okutym blachą z białego metalu. Podpinka czarna skórzana, o szerokości 2 cm. Obok czapki o wysokości 5 cm z ciemnozielonego aksamitu, nad nim orzeł państwowy srebrny o wysokości 4 cm, na otoku dwie, złożone nakrzyż gałązki dębowe, srebrne, haftowane. Wysokość kwaterek 5 — 6 cm. Naokoło górnej krawędzi czapki wypustka zielona.

Umundurowanie niższych funkcjonarjuszów składa się z kurtki, spodni, płaszcza i czapki:

a) Kurtka zapinana na 6 guzików, bez rozcięcia z tyłu z 4 zewnętrznemi kieszeniami (po dwie u góry i u dołu) z patkami górnemi o szerokości 13 cm i o wysokości 6 cm i dolnemi — o szerokości 17 cm i wysokości 7 cm, zapinanemi na mały guzik mundurowy. Nad lewą dolną klapą kieszeniową otwór o długości 6 cm na kordelas. Długość kurtki taka, by dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy pozycji siedzącej; kołnierz stojąco-wykładany o wysokości 5 — 6 cm z naszytemi patkami sukiennemi koloru zielonego w kształcie równoległoboku

o jeden centymetr węższemi od wysokości kołnierza, o bocznych długościanach po 9 cm. Tylny, węższy bok patki ma wycięty kąt prosty.

b) Spodnie — jak dla urzędników.

c) Płaszcz — jak dla urzędników, lecz zapinany z przodu na 6 dużych guzików mundurowych, umieszczonych w jednym rzędzie pośrodku płaszcza i bez naramienników.

d) Czapka takiej formy jak dla urzędników, lecz z otokiem z sukna koloru zielonego, nad nim orzeł państwowy, wykonany z białego metalu (srebrny), o wysokości 4 cm.

Dyrektorowie Lasów Państwowych i nadleśniczowie noszą na kurtkach i płaszczach patki z ciemnozielonego aksamitu bez obramowań sukiennych.

Pomocnicy leśni i nadzorcy leśni noszą płaszcze i kurtki według wzoru, ustalonego dla urzędników.

Pomocnicy leśni, nadzorcy leśni, starsi gajowi, gajowi i dozorcy leśni noszą na otoku czapki oraz na patkach kurtki i płaszcza dwie złożone nakrzyż gałązki dębowe, wykonane z białego metalu (srebrne).

Urzędnicy administracji lasów państwowych noszą następujące oznaki stopni służbowych:

A. Urzędnicy zajmujący stanowiska III kategorji — na patkach kurtki i płaszcza:

1) urzędnik XII i XI st. sł. — jedną gwiazdkę srebrną haftowaną;

2) urzędnik X st. sł. — dwie gwiazdki srebrne haftowane;

3) urzędnik IX i VIII st. sł. — trzy gwiazdki srebrne haftowane — umieszczone w trójkąt.

B. Urzędnicy I i II kategorji do VIII st. sł. włącznie noszą na górnej krawędzi otoka czapki jeden sznurek płaski, srebrny, zaś na tylnym wyciętym boku patek jedną taśmę srebrną o szerokości 4 — 5 mm naszytą lub haftowaną równolegle do boków kąta, oraz na patkach:

1) urzędnicy X st. sł. — jedną gwiazdkę haftowaną srebrną;

2) urzędnicy IX st. sł. — dwie gwiazdki haftowane srebrne:

3) urzędnicy VIII st. sł. — trzy gwiazdki haftowane srebrne, umieszczone w trójkąt.

C. Urzędnicy I i II kategorji VII, VI i V st. sł. noszą na górnej krawędzi otoka czapki naszyte dwa sznurki płaskie, srebrne, w odległości 5 mm jeden od drugiego. Na tylnym, wyciętym boku patek naszyte lub haftowane równolegle do boków kąta w odległości 3 mm jedna od drugiej dwie taśmy srebrne, o szerokości 4 — 5 mm oraz na patkach:

1) urzędnicy VII st. sł. — jedną rozetę srebrną;
2) urzędnicy VI st. sł. — dwie rozety srebrne, naszyte wpoprzek;
3) urzędnicy V st. sł. — trzy rozety srebrne, umieszczone w trójkąt.

D. Urzędnicy IV st. sł. noszą na górnej krawędzi otoka czapki trzy sznurki srebrne, płaskie. Patki z galonu srebrnego, matowego, obramowane wypustką zieloną; na galonie tkana taśma srebrna, błyszcząca, zygzakowato załamana w poprzek patki i jedna rozeta złota. Na otoku czapki oraz na patkach kurtki i płaszcza po dwie złote, haftowane gałązki dębowe, złożone nakrzyż.

Praktykanci mogą nosić mundury tego kroju, co urzędnicy.

Praktykanci, będący kandydatami na stanowiska I i II kategorji noszą na otoku czapki pasek srebrny i na patkach taśmę srebrną według wzoru ustalonego dla urzędników I i II kategorji do VIII st. sł. włącznie.

Niżsi funkcjonarjusze administracji lasów państwowych noszą na patkach kurtki i płaszcza następujące oznaki służbowe:

1) gajowy oraz funkcjonarjusze zaliczeni do analogicznych grup uposażenia — na przednim brzegu patki pasek z błyszczącej materji, koloru jasnozielonego, szerokości 5 mm, ze srebrną obwódką, naszyty (haftowany) przez całą szerokość patki;

2) starsi gajowi oraz funkcjonarjusze zaliczeni do analogicznych grup uposażenia — na przednim brzegu patki dwa paski z błyszczącej materji, koloru jasnozielonego o szerokości po 5 mm, ze srebrną obwódką, naszyte w odstępie 3 mm od siebie przez całą szerokość patki;

3) nadzorcy leśni XV grupy uposażenia oraz inni funkcjonarjusze, zaliczeni do analogicznej grupy uposażenia — dwa płaskie sznurki srebrne, o szerokości po 2 mm, naszyte na górnym, przednim i dolnym brzegu patek, w odstępie 2 mm jeden od drugiego;

4) nadzorcy leśni XIV grupy uposażenia, oraz inni funkcjonarjusze, zaliczeni do analogicznej grupy uposażenia — dwa płaskie sznurki srebrne o szerokości po 2 mm, naszyte na górnym, przednim i dolnym brzegu patek, w odstępie 2 mm jeden od drugiego, oraz pasek z błyszczącej materji koloru jasnozielonego, szerokości 5 mm ze srebrną obwódką, naszyty (haftowany) na przednim brzegu patki, równolegle do wewnętrznego sznurka srebrnego w odstępie 3 mm;

5) nadzorcy leśni XIII grupy uposażenia oraz inni funkcjonarjusze, zaliczeni do analogicznej grupy uposażenia — dwa płaskie sznurki srebrne o szerokości po 2 mm, naszyte na górnym, przednim i dolnym brzegu patek w odstępie 2 mm jeden od drugiego, oraz dwa paski z błyszczącej materji, koloru jasnozielonego o szerokości po 5 mm ze srebrną ob-

wódką, naszyte (haftowane) na przednim brzegu patki równolegle do wewnętrznego sznurka srebrnego, w odstępach po 3 mm od sznurka i jeden od drugiego;

6) pomocnicy leśni XII i XI grupy uposażenia oraz inni funkcjonarjusze, zaliczeni do analogicznych grup uposażenia — nakładaną lub haftowaną jedną srebrną gwiazdkę.

7) funkcjonarjusze X grupy uposażenia — dwie gwiazdki.

Gajowi, dozorcy, strażnicy i strzelcy noszą podczas obowiązków służbowych z prawej strony piersi oznakę służbową w kształcie tarczy eliptycznej z żółtej blachy, z godłem państwowem pośrodku i napisem: „Lasy Państwowe" oraz „Gajowy", „Dozorca", „Strażnik" lub „Strzelec". Oznakę zawiesza się na pętelce, wykonanej z podwójnie złożonego sukna o wysokości i szerokości 2½ cm, przyszytej na prawej stronie piersi do kurtki, względnie płaszcza lub kożucha.

Starsi gajowi, gajowi, strzelcy i dozorcy leśni noszą kordelasy w kształcie noża z rękojeścią drewnianą, czarną i pochwą żelazną.

Urzędnicy, zajmujący stanowiska III kategorji służby leśnej, ochronnej i technicznej (podleśniczowie, leśniczowie) oraz kandydaci na te stanowiska, a z pośród niższych funkcjonarjuszów pomocnicy leśni i nadzorcy leśni — noszą kordelasy z rękojeścią drewnianą i pochwą skórzaną, czarną z okuciem mosiężnem.

Kordelas nosi się przetknięty przez otwór nad lewą klapą kieszeniową.

Do podtrzymania kordelasa służy żabka w kształcie ściętego trójkąta równoramiennego, wykonana z sukna lub zamszu koloru ciemnego, zakończona dwoma paskami; do jednego z pasków przyszyta jest taśma, do drugiego zaś — metalowa antabka, przez którą przechodzi drugi koniec taśmy, zakończony metalowem okienkiem, służącem do regulowania długości żabki. Żabkę nakłada się przez prawe ramię pod kurtkę, względpłaszcz, tak, aby przecięcie żabki trafiało poniżej otworu, wykonanego nad lewą klapą kieszeniową kurtki lub płaszcza.

Urzędnicy I kategorji, zajmujący stanowiska służby techniczno-leśnej oraz kandydaci na te stanowiska, pełniący służbę przygotowawczą (praktykanci techniczno-leśni), a z pośród urzędników II kategorji służby technicznej: łowczowie, technicy leśni, asystenci leśni, noszą przy wystąpieniach reprezentacyjnych, uroczystościach i t. p. kordelasy z rękojeścią srebrną, zakończoną głową orła, w pochwie skórzanej, z okuciem srebrnem, zawieszone na rapciach skórzanych, obszytych na zewnętrznej stronie srebrnym galonem, zakończonym srebrnemi sprzączkami i karabinkami. Rapcie przymocowane są do pasa noszonego pod kurtką.

Urzędnicy Centralnego Zarządu Ministerstwa Rolnictwa mogą nosić przy urzędowaniu na terenie nadleśnictw oraz w dyrekcjach lasów państwowych odpowiednie mundury według wyżej ustalonych wzorów. Urzędnicy III st. sł. noszą na patkach dwie złote rozety, zaś II st. sł. — trzy złote rozety.

Watowanie płaszczów, podszywanie ich futrem oraz nakładanie kołnierzy z dowolnego futra jest dozwolone. Na płaszczu mundurowym lub zamiast niego wolno nosić nieprzemakalny płaszcz z paskiem lub nieprzemakalną pelerynę. Zimową porą dozwolone jest noszenie czapek barankowych czarnych oraz kożuchów i półkożuchów. Na płaszcze nieprzemakalne i kożuchy oznak stopni służbowych nie naszywa się.

Funkcjonarjuszom przeniesionym w stan spoczynku nie służy prawo noszenia munduru.

Wszyscy funkcjonarjusze, używający munduru służbowego, winni oznaki stopni służbowych niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia zastąpić niezwłocznie przepisowemi. O ile posiadają mundury i płaszcze innego koloru lub kroju niż przewidziane w niniejszem rozporządzeniu, mogą je nosić do zużycia, nie dłużej jednak niż do końca 1931 roku.

Z pośród niższych funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych obowiązani są do noszenia munduru w służbie: goniec, pomocnicy woźny, gajowy, starszy gajowy, strażnik rybacki, strzelec, woźny, nadzorca leśny, szofer i pomocnik leśny.

KRONIKA.

NOWY TOM „PRZEWODNIKA DLA LEŚNICZYCH".

W najbliższych dniach opuści prasę drukarską II-ga część „Przewodnika dla Leśniczych" — praca zbiorowa pod redakcją Jana Kloski.

Będąc dalszym ciągiem części pierwszej, obejmującej matematykę, miernictwo, pomiar drzew i drzewostanów oraz ważne dla leśników — zoologję leśną i ochronę lasu.

Część druga Przewodnika dla leśniczych, wydana starannie i na dobrym papierze, pod względem objętości jest znacznie obszerniejsza

od części pierwszej, zawiera przytem 200 ilustracyj zarówno w dziale zoologji jak i ochrony lasów.

Ponieważ mimo zwiększonych kosztów, cenę części drugiej ustalono tylko na 10 złotych za egzemplarz bez kosztów przesyłki, pozostajemy w przeświadczeniu, iż wydawnictwo to, obliczone nie na zysk, a dla potrzeb leśników, spotka się z uznaniem społeczeństwa leśnego i znajdzie wśród niego jaknajszersze rozpowszechnienie.

W nadziei też, iż Przewodnik dla leśniczych, jako jedyne w swoim rodzaju kompletne i najbogatsze z dotychczas drukowanych wydawnictw, a przytem wydawnictwo niezmiernie pożyteczne i aktualne odpowie najwyższym wymaganiom Czytelników, pozwalamy sobie zwrócić się do kolegów i całej Braci leśnej o zalecenie gromadnego nabywania tego podręcznika.

Nadleśnictwa i Oddziały Z. Z. L. mają możność spłacania należności w 2-ch ratach.

ODEZWA

Komitetu Budowy Domu Ludowego im. Marszałka J. Piłsudskiego w Marcinkańcach, poczta Marcinkańce, pow. Grodzieńskiego wojew. Białostockiego.

Ku uczczeniu Wodza Narodu, Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego zawiązał się w dniu Jego imienin 1930 r. w Marcinkańcach Komitet Budowy Domu Ludowego. Do Komitetu weszli przedstawiciele wszystkich sfer miejscowego społeczeństwa. Komitet postawił sobie za zadanie wybudowanie domu, który byłby siedzibą wszelkiego rodzaju towarzystw kulturalno - oświatowych, społecznych, sportowych i t. p. dążących w swej działalności do ugruntowania wielkości i potęgi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, stanowić będzie ognisko, w promieniach którego utworzy się odpowiednia atmosfera do przyjaznego współżycia obywateli dwóch bratnich narodowości polskiej i litewskiej. Komitet rozpoczął swą działalność bez grosza pieniędzy, jednak z tą gorącą wiarą w sercu, że ogół społeczeństwa polskiego bez względu na narodowość, wyznanie i przekonania polityczne doniosłość sprawy uzna i dążenia Komitetu poprze.

Gorącą wiarą ożywiony, Komitet zwraca się z gorącem apelem do P. T. o zorganizowanie zbiórki na rzecz Komitetu wsód swoich znajomych, współpracowników, podwładnych i t. p. Zebrane fundusze upra-

sza się przesłać do P. K. O. na konto N. 81.726 właściciel konta — Kasa Stefczyka w Marcinkańcach na rachunek Komitetu Budowy Domu Ludowego w Marcinkańcach. Prasę krajową prosimy o przedrukowanie niniejszego.

Za prezydjum
Prezes *(—) Inż. J. Karpiński.*
Nadleśniczy Państwowy.

WYKAZ

zmian personalnych w miesiącach styczniu i lutym 1930 r. w Dyrekcji Siedleckiej.

P r z y j ę c i:

Józef Janas w charakterze prow. podleśniczego do N-ctwa Białystok; Stanisław Huścia w charakterze prow. gajowego do Nadleśnictwa Podmiejskiego; Marjan Staniorski w char. prow. gaj. do N-ctwa Łomża; Aleksander Jabłoński w charak. prow. stróża do N-ctwa Rajgród; Witold Grodzki w charakterze prow kancelisty do D. L. P. w Siedlcach; Stanisław Kazimierz Sibirski w char. prowizor technika budowl. do D. L. P. w Siedlcach; Jerzy Kosiński w char. prow. rachmistrza do D. L. P. w Siedlcach; Franciszek Pływacz w char. prow. gońca do D. L. P. w Siedlcach; Anna Józefina Gniewieska w char. prow. podleśniczego do N-ctwa Łuków; Czesław Duda w charakterze prowizorycznego gajowego do N-ctwa Bielsk; Marjan Witold Krzemiński w charakterze praktykanta leśnego do N-ctwa Hańcza; Stefana Markiewicza w charakterze prow. podleśniczego do N-ctwa Bielsk; Marjan Gutkowski w charakterze prowiz. asesora administr. do D. L. P. w Siedlcach; Antoniego Giedrojcia w charakterze prowizorycznego gajowego do N-ctwa Kijowiec; Piotra Wojtiuka w charakterze prowizorycznego gajowego do N-ctwa Sobibór; Jerzego Liwskiego w charakterze prowizorycznego rachmistrza do D. L. P. w Siedlcach.

Z w o l n i o n o:

Włodzimierza Chibowskiego prow. gaj. w Nurzec; Józefa Filipowicza kontr. praktyk. w Nadleśnictwie Brok; Eugenjusza Boruca prow. podleśniczego w N-ctwie Sokółka; Eugenjusza Grabowskiego prakt. w N-ctwie Podgórze; Inż. Władysława Kuśnierskiego praktykanta techniczno - leśnego w N-ctwie Hańcza; Piotra Perkowskiego kontr. stróża w N-ctwie Podmiejskiem; Antoniego Więckowskiego prow. gajow. w N-ctwie Sobibór; Onufrego Bzyka prow. gaj. w N-ctwie Kijowiec; Zofję Ernst prow. podleśnicz. w N-ctwie Łuków; Wincentego Obuchowskiego Prowizorycznego gajowego w N-ctwie Hańcza; Leona Lutostańskiego prowizorycznego sekretarza w N-ctwie Podmiejskiem; Józefa Borkowskiego kontr. leśniczego w N-ctwie Krynki; Symplicjusza Składanowskiego prowizorycznego gajowego N-ctwa Ostrołęka.

M i a n o w a n o:

Marcina Klimka prow. gajowego XVIII grupy uposaż. w N-ctwie Podmiejskiem — gajowym z zastrzeżeniem usuwalności; Józefa Blaszkę prow. gajowego

XVIII grupy uposaż. w N-ctwie Grajewo z zastrzeżeniem usuwalności; Antoniego Błachnię prow. gajowego XVIII grupy uposażenia — do odwołania nadzorcą leśnym w N-ctwie Serafin z uposażeniem według XVIII grupy uposaż.; Stanisława Gradowskiego prow. gajowego XVII grupy uposaż. w N-ctwie Grajewo starszym gajowym z zastrzeżeniem usuwalności w XVII grupie; Narcyza Krejszeffa prow. gajowego XVII gr. uposaż. w N-ctwie Nowogród starszym gajowym z zastrzeżeniem usuwalności w XVII gr. uposażenia; Ignacego Naruszewicza prow. gajowego XVIII grupy uposaż. w N-ctwie Suwałki gajowym z zastrzeżeniem usuwalności; Franciszka Sztuka prow. gajowego XVIII grupy uposaż. w N-ctwie Krasne gajowym z zastrzeżeniem usuwalności; Jana Brzozowskiego prow. gajowego w N-ctwie Krasnopol gajowym z zastrzeżeniem usuwalności; Jana Malinowskiego prow. gajowego XVIII gr. uposaż. w N-ctwie Kurjanki Wielkie gajowym z zastrzeżeniem usuwalności.

Z m a r l i:

Jan Malicki nadleśniczy w N-ctwie Ostrów dnia 29.I. 1930 r.; Janusz Sulimierski leśniczy w N-ctwie Kumiałka dnia 24.I. 1930 r.; Tomasz Lewandowski gajowy w N-ctwie Łomża dnia 28.I. 1930 r.; Jan Kostrzewicz gajowy w N-ctwie Parczew dnia 18.I. 1930 r.

W D. L. P. w Warszawie.

P r z y j ę c i:

Zidek Rajmund w charakterze praktykanta leśnego do N-ctwa Brzeziny; Hławiczka Józef w charakterze praktykanta leśnego do N-ctwa Glinna; Fajfer Władysław w charakterze praktykanta leśnego do N-ctwa Paruszowice; Pawlikowski Stefan w charakterze praktykanta techniczno leśnego w D. L. P. w Warszawie.

Z w o l n i e n i:

Tybik Franciszek leśniczy zwolniony na własną prośbę.

A w a n s o w a n i:

Kantecki Edward kontroler rachunkowy do IX st. sł. na stanowisko kontrolera rachunkowego w Dyr. Las. Państw. w Warszawie.

P r z e n i e s i e n i:

Skalski Jerzy podleśniczy biurowy z N-ctwa Ustroń do N-ctwa Chybie; Łabno Tadeusz leśniczy z N-ctwa Nagórzyce do N-ctwa Olsztyn i mianowany do odwołania leśniczym; Zięciak Tadeusz praktykant techniczno leśny z N-ctwa Gidle do N-ctwa Herby; Nowak Władysław praktykant techniczno leśny z N-ctwa Lipno do N-ctwa Glinna; Świątek Hubert praktykant leśny z N-ctwa Koło do N-ctwa Węglewice z poleceniem pełnienia obowiązków leśniczego; Monseu Edward praktykant techniczno leśny do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego.

M i a n o w a n i:

Głowacki Gabrjel technik leśny do odwołania technikiem leśnym w D. L. P. w Warszawie w/g IX st. sł.

W D. L. P. w Łucku.

Przyjęci:

Gajewski Jerzy w charakterze praktykanta administracyjnego w IX st. sł. w D. L. P. w Łucku.

Zwolnieni:

Horłowicz Mirosław praktykant leśny N-ctwa Białojezierskiego. Kacperczyk Franciszek prow. leśniczy N-ctwa Maszczańskiego. Piotrowski Józef praktykant leśny N-ctwa Snowidowickiego.

Przeniesieni:

Maciejewski Józef prow. leśniczy z leśnictwa Bystrzyckiego do leśnictwa Światskiego w obrębie N-ctwa Równe. Swigoń Tadeusz praktykant leśny z N-ctwa Klewańskiego do N-ctwa Trojanowieckiego. Inż. Borodzik Edward prow.-adjunkt leśny z N-ctwa Uściługskiego do N-ctwa Krymniańskiego z poleceniem pełnienia obowiązków nadleśniczego. Inż. Zięba Tadeusz prowizoryczny komisarz ochrony lasów ze Starostwa w Kowlu do N-ctwa Suskiego D. L. P. w Łucku i mianowany do odwołania adjunktem leśnym.

Mianowani:

Głowacki Wilhelm kontr.-kancelista N-ctwa Trościańskiego mianow. prowizorycznie pomocnikiem leśnym. Wolski Stanisław kontr. kancelista N-ctwa Szackiego mian. prowizorycznym pomocnikiem leśnym. Radziejowski Władysław kontr. kancelista N-ctwa Strzelskiego mianow. prowizorycznie pomocnikiem leśnym w N-ctwie Sarneńskiem. Romaniewicz Władysław kontr. kancelista N-ctwa Karpiłowieckiego mianow. prowizorycznym pomocnikiem leśnym. Pietkiewicz Franciszek prow. pom. rachmistrza w D. L. P. mianow. prowizorycznie rachmistrzem.

Zakł. Graf. „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, Sienna 15.